

8165

Bibl. Jag

||

exscribendos sibi proposuit et licet stylus aequè ut verus Virgilius
proprias suas habeat pulchritudines et legalitatem tamen poeta
hic quæ petebatur, facilius esse clavam Horuli quam Homero
verum eripere. cetero haec nunc Virgilius non sicut tantum po-
etorum nomina sed et argumenta, characteres, sententias et figuras
ex Theocrito in Elogia sua transulit, nec non filis Homericis
Æneidem, servasse constat. Non ingratum igitur mihi vixit labor
omnia Æneidos et Elogiarum loca quæ imitationi existentiam
suam debent, collegisse, et cum illis Homeri et Theocriti compa-
rasse, et facta hac comparatione, reperimus, quod licet ostendere
cupiamus quantum Virgilius ex antiquorum dictione profuerit, et
quæ ex aliis poetis flores vel quæ in carminis sui decorem et
diveris ornamenta sibi habeat, attamen nullam occasionem con-
temnendi sed tantum reprehendendi eum ministraverimus, et
reprehensio certe sine dubio non injurta hoc loco habetur, cum
omne imitatum nunquam dicitur proprie quoddam, ingenioque
debitum, sed mutuatum, et quasi computatum, quod autem defi-
nitioni characteri et dignitati poetae repugnari constat.

§ 3.

Theocritus ubi notum omnibus qui Idylia componere tentarunt
pelnam perierunt, et silvestrem musam, eo perfectionis per-
potuerit. Cetero, et sincerissimam animi simplicitatem ubique in Theocri-
ti Idylis eminet, mores pastorum sunt innocentissimi, characterum
mira invenitur variatio, et quod ad stylum pertinet eum ab omni
retro antiquitate ad nostra usque tempora inimitabilem fuisse
habitu inter omnes, constat. Versus autem ejus nostris etiam civibus
quantumvis a Graecis alienis, necio quæ dicam suavitate ablan-
diuntur quam quidem Virgilium non semper ad eum fuisse
prædem affirmarunt omnes quotquot de ingenio utriusque sanum
tulere iudicium. Cetero stylus Theocriti, licet minime diffusus
aut dissolutus sit, tot tamen rerum auris seculi felicitatem redolen-
tium imaginibus, tot comparationibus et similitudinibus a re rustica
pehitis aliisque ornamentis quasi sponte oblati abundat, ut ejus
opera mente eunum Rudoliorum compendium appellanda, quod

Poetis bucolicis quidem minime adhuc exhaustum, nec unquam
 posse exhaustum, quare etiam comparatione quadam facta, omnis
 inveniet poetam Graecum naturam tantum et quasi solam
 imitatum, Latinum vero Graeci vestigia progressu pede inventum
 fuisse. Floruerunt quidem aliquot Theocritum tempore etiam
 Moschus, et Bion bucolicae generis laude clarissimi, sed alium
 quasi habitum hi induxerunt pastorali musae videntur. Omnia
 quidem in illorum carminibus sunt exquisita sed vides forte
 etiam minus naturalis et quae praecipue hoc genus exornat simplicis
 elegantiae; et haec causa Virgilius qui hoc in genere solus inter
 Latinos excellit, non hos sed Theocritum sibi imitandum proposuit.

S. 4.

Theocritus in Idyllis quod dicitur εὐφροσύνη, Θύρις et Λαφύς exordia
 a Nymphis capio

Τὴν δὲ τὸν αἰὲς ἄλλοι δαίμονες ἐτάκτο τὰ ποικύματα
 ἔκαστα πύθων ἄλλοι τέντες ἔκαστα πύθων
 ἔκαστα δὲ ποικύματα μέγα φωνεῖται ἀνάτω
 ἔκαστα αἰὲς ἄλλοι, ἔκαστα αἰὲς ἄλλοι

Ubinam exaltis
 quando Daphne
 contabescat, ubinam
 o Nymphae an iuxta
 Pene pulchrae Tange
 an iuxta Cyni
 neq, enim magnum
 flamen tenebat
 Anapi neq, etna
 speulanti neq, acyly
 sava unda.

Virgilius imitatur ea hoc exprimit Ecloga X. ubi
 Gallum de amica amica solatur.

Quae nemora aut qua vos saltus habuere puella
 Naxades indigno cum Gallus amore periret.
 Nam neque Carnaei vobis iuga, nam neq, Cyni
 Ullam moram ferere, neq, Aoniae agonipod.

τὰ δὲ δῶκε ποικύματα
 ποικύματα δὲ δῶκε ποικύματα
 οὐκ ἔστι δῶκε ποικύματα

Eadem in Idylla Theocritus peris verbis luyabas exultat alulationes.

τέντες μετὰ τέντες τέντες ἀνάτω
 τέντες χύκ' ἄλλοι δαίμονες ἀνάτω
 Illum sane Lycopenthes, illum luyi ululabunt, illum et in silva
 leo deplevit moluum.

τέντες a τέντες δῶκε ποικύματα
 ἔκαστα, χύκ' craisy dῶκε
 ca pro καὶ ἠσκ

Virgilius autem arbores et saxa ad plorandum exultat.
 Illum laui illum etiam flere myriade

Peniper illum etiam sola sub rige capitem
Mentalis et gelidi flaverunt saxa Lyei

Peperunt Poete in eadem προσβοτωνων et pines amantem uvas, armenta
et greves illis circumfundunt. Sic Theonitus

Ποσειδων οὐκ ἔστι προσβοτωνων ὅτι καὶ τῶν ποσειδωνων
Ποσειδων δὲ ἀπὸ δειματων καὶ προσβοτωνων ὁδουγεντα

Mulle si ad pedes
bos, mulle etiam
tarsi, mulle et
juvencu videlicet
bedeunt
Ποσειδων, det plur.
pvet. a Ποσειδων

Et Virgilius:

Stant ei oves circum, nocti non pariter illas.

Sic etiam Pastores et balbuli in terra
hanc mutes personas non quunt, nam apud
Theonitum:

γυδοι τοι βωτων τοι ποσειδωνων, ὡπποδων γυδοι
Ποσειδωνων ἀνυρωτων οὐκ ἔστι καὶ κακοι

Denunt bibuli,
pastores, capram
venent omnes
regabant quid emali
audiret.

Et apud Virgilium:

Venit et opilio laudis venire balbuli, omnes unde amor inter
~~omnes~~ regant.

Agmen laudunt nuntia, apud Theonitum
Mercurius Priapus et Venus, apud
Virgilium Apolla Phœbus et Ceres, et
verba Priapi Virgilius ad Apollinem
cum transtulisse videtur. Theonitus
enim cantat:

γυδοι οὐκ ἔστι ποσειδωνων

Κυρα δαφνι ταλαμ τῆς τῆς τακισιου αδε κυρα
~~α δε κυρα~~
Ποσειδωνων ἀνυρωτων Παντ ἀδεια Ποσειδωνων, φαρσιου

γυδοι. av. 2. dor.
πρω γυδοι,
ὡπποδων δωρε πνα οὐ
Ποσειδων.
ἀνυρωτων, dor. et γον
πρω ἀνυρωτων, ἰνυρωτων
ἀνυρωτων.

Venit Priapus et
videt: daphne nisea
quid tu liquevis, puella
autem omnes per pedes
omnia per membra pedis
bus perlex.

Et Virg.

libi venit apollo

Galle quid in sanis? inquit tua cura Lyois
Pezis nives, aliam periz, horrida contra sculta est

Κυρα dor. καὶ 2 φγ, 2
τῆς πνα 50
τῆς πνα 7

Nives et contra apud Virgilium autem fisiones puebant
geni pueris noctis absolute extantia, imo contra

Characteribus puella innocens praecipue
in Tibullio castra regia jure habetur
quod de talibus puellis judicandum certe
notum

Eadem in Eulogia Phoribus describit
poculum quod cantalionis premium
Thyridi proponit caprasius, et hujus
suprema labra edata conpiciuntur
serpentibus hederis

Ἔω περὶ μὲν χσιλε μέρουσαι ὑπὸ δὲ κινδύου
κινδύου γάργουδω καὶ κινδύου καὶ δε καὶ τ' αὐτὸν
καρπῶν ἐκείνῃ χσιλεδὲ ἀγαλλόμενα κροκοίνῃ.

Et quo Anthepto in Virgilius non perfectus
in deliciae expressit serorum ornamenta
poculorum, at ipsam tamen eorum deli-
ciationem inde mutuatus est, et quidem
Eulogia III.

hanta quibus toro pauli superadita vrbis
diffusus hederis vestit pallente corymbos
sive etiam Theorr. Eulogia quata;

παντα δ' ἀπειρὶ δεπας περὶ πρῶτον ἴγος ἀκάνθου

Et Virgilius Eulogia III.

Et molli visum est anvas complexus acantho.

Uterque Bucolius eodem modo e recenti
velutina poculis suis supremam conibat
conmendationem, et Theorr. quidem
ita:

ἔδε τι πρῶτον χσιλος ἴγος ἀκάνθου καὶ ἐπὶ κείνῃ
ἀχσάντων

Virgilius autem lucro citato:

non dum illis labra mea admovit sed condita seruo.

Phoribus caprasius eandem Thyridi
expressit.

hujus circum labra
volvitur murene hederis
hederis heliphys ornata
et iusto ipsam fructum
caprasius volvidit gustationem
cives.

Ἔω pro ἔω dicitur.
κινδύου καὶ κινδύου
obliquo.

Uterque autem
poculum visum
voluit molli acantho
thors

neque adhuc
labra mea
attigit, sed
adhuc jacet
in tactum.

ἀχσάντων, non
est dicitur est per
and etc.

Χαδίων ο ποταμός το φρον μένος υ το κατὰ πρῶτον
τῶν ἄλλο τὰς πρῶτας κατὰ τὴν ἰσχυρίαν ἡ δὲ τῶν ἄλλο

Dulcius o Pacto
suis fontibus quam
que resonans illa
a petra distillat
superno aq̄uer.

Χαδίων δὲ ποταμὸν
φρον ποταμὸν

quos verius Virgilius Euboea
ita imitatus est

Tale tuum carmen nobis divine Pacto
Dulce sopor fereis in gramine, quale per artus
Dulcis aquae se hinc iuvenis restinguere rivo.
Sopor hoc tuis est aqua iuvenis restinguens
inepte adhibentur quia nihil un efficitur
nucices aut carbas habeant comine
et voluptatem quamdam exprimentem
que corpori tantum adhaeret. Non autem
Voluptatem illam puriorem et subli-
niorem qua animus gaudet, et
quam Theocritus per bene per aquam
illam resonantem a petra superna
distillantem certe nobis comparebit.

Theocritus Eclogam II. cui didulus φάσμα
κεισίον hoc intercalari distinguit veras.

ἰογφ εἰδικε τῶ τῶν ποταμῶν δῶμα τῶν ἀνδρῶν

Mutacula trabe tu
illum meam ad
domum visum.
Ποταμῶν, dicitur pro Πηγῶν

a quo eisenzum de exensis non diversa
est verus qui a Virgilio El. 8. repetitur

Quite ab urbe domum mea carmina dante Daphnia
haud minus Theocritus El. primam in-
tercalibus distinguit veribus.

ἔρχετῃ βρωκοδικας μῶδῶν φῶμα ἀρχετῃ ἀοιδας

Incipite bucolicum
muse chana incipite
carmen.

et postea ἀρχετῃ βρωκοδικας μῶδῶν ἰτε ἀρχετῃ ἀοιδας

Deiunte bucolicum
muse ajite, deiunte
carmen.

idem modo Virg. El. 8. libris videtur
veribus intercalari:

Incipe Menelios meum mea tibia verus,
et postea
Deiunte Menelios jam deiunte tibia verus

Fragmentary text from the adjacent page, including words like "ne", "fa", "at", "m", "ne", "se", "ve", "sp", "gr", "sa", "in", "St", "an", "ad", "ni", "Vi", "al", "of", "ha".

Incantatores et venefici sal coniciebant
in ignem simulantes, se quod in sacrificiis
suis coniecerant, salsa mola conieperunt
illum quem carmine perire volebant
et hoc Theophr. Celus. lib. 11. ita indicat.

αλαφιδου το πρωτον προς τα κρωα αλλ' επιπαδου

παδου αλλα και λεγε ταυτα τα δεσφιδος οσα παδου

Latine tibi pri-
mum igne abeu-
nitur, sparge alia
sparge sal, et dicit
hoc: Delphicos
ossa spargo.

Ita enim legendus est versus posterior
παδου αλλα, non autem ut quidam habent
παδου ~~αλλα~~, nam ritui convenientes in
veneficiis frequentari solito dicit primum:
parinde quas primum in ignem coniicimus
absumentur illud Theophrasti adfertur:

παδου αλλ' sparge alia sunt utraque,
quorum in huiusmodi caeris usus esse
soleat, quorum verum ita sunt dicit versus
sequens παδου αλλα.

Vigiliis huius indicium ritus pergit uno
verbo Cel. 8.

Sparge molam et fragiles in eade bitumine lauros
quod enim αλαφιδου et αλας notant in
vniuerso latinorum vocabulum nulle deri-
gnant.

erat autem et alia simulatio in magis
sacris non insolita que in cantandum
imagine fierat

Theophr. nempe a cera efficta effictam
amatoris imaginem igni admovent hoc
addito voto:

ως τριτον τον καρον εγω ον δαφνον τελειω
ως τακοιτ' υπ' ερωτος ο μινος αυτικη δαφνις

Sicut hanc ceram
ego deo prius ante liquer
sacris, in liquecat amorem
myrtum statim Delphicis

Vigiliis contra duas finxisse videtur imagines
alteram ex lino et cera alteram subindicans
optare se ut is ad cuius sensus auertendos
has per veneficiis uena adornatas erant

huius amore moliretur, et quidem ceres
inter igni admota, vicinam autem inter
limi durereat erga alios feminas, quod
hic attendunt verus:

Limus ut hic durereat, et her ut ceres liqueat
Uno eodemque igni in nostro Daphnis amore.

Haec uinum incensa lauro ^{non} alia existeret
videtur, nisi ut in imagine audenti igni
exprimerentur vota quod ex Theophrasti
hoc loco palam est:

~~Delphicis em~~

δελφίς ἐπι' ἀνιάδων, ἔγω δ' ἐπι' δελφίδι δαφνίῳ
ἀνιάδω, ἧ' ὡς ἀντὶ λακκῆσι μέγα καπνοῦρι βόβα
κυβάρην ἀφ' ἧς, κῆδε ὄπποδον εἰδομένης αὐτῆς
ἔγω τοι καὶ δελφίς ἐνὶ φλόγι βόβα κ' ἀμείνωνοι

que uij. ita refert:

Daphnis me malus uir est ego hanc in Delphide laurum

Præterea etiam inter epigrammata illa quæ
in huius uiridi uariis adhibebantur erant
herbæ, nec unius generis venena, et uirg.
veneficæ indefinite nominat herbas, et
ponto sibi lecta venena quorum proba-
tam uerè in ueneficiis uirtutem lau-
dat, subinueniens super esse ut in
allicienda conjugæ æque se nunc osten-
dant efficaces uirginis uota ueneficæ
Theophrasti ad eui ueneni conuictum et
uicium aperitque tendit ita canens:

ἔππομαρες φῶτα ἐστὶ παρ' ἀσκαβῶ. τῷ δ' ἐπι' παλῶ
καὶ παλῶ μαινοῦται ἀν' ὡρεῶ, καὶ ποδὶ ὑπποῖ
ὡς καὶ δελφίον ἰδοῖμι καὶ ἐς τοῦδε δῶμα πρὸς ἔχθρα
μαινομένου ἰκελόν

Delphic me dolere
appetit ego autem in
Delphide laurum
uro et sicut illa
crepat valde infla-
mata et subito ita
conflagravit, ut ne
cinerem quidem eij
uideamus ita et Del-
phidus ad flamen
carnes frientur
λακκῆσι iouice pro
λακκῆσι quæ ioues ueni-
admittunt contradictiones.
ἀσκαβῶ. uirgo.
κυβάρην uariis donica
et iouice pro καὶ ἐπι-
νῆς.
εἰδομένης pro εἰδομένης doni-
ce ab αἰδῶ,
ἐνὶ ποδὶ pro γυ

Hippomenes nauis
tur apud Ariadas quæ
uincitatis omnes et
pelli inuenit
in nouilibus et uelox
et equus, uir et
Delphic uideam et

Haud ferme aliter etiam virg. *Elogia*
itata:

Talis amor Daphnin qualis unum pessa juvenum
Per nemora atq; albos querendo bucula leuos
Propter aqua rivum vindi prouulit herba,
Pedita, ne sered meminit decessa nocti,
Talis amor teneat ne ista mihi cura mederi.

Haud minus in veneficijs quaedam adu-
mali exuvias venefica vel igni rano
comburebat vel suffinentorum inuen-
sione aut alia ratione vurebat et
hunc ritum etiam pulchre Theon. obser-
vat, nam. discriptam vertimenti fibriam
adoleo igne

Τῆς αἴτιο τῆς ἑξῆς τῶν κερδῶν τῶν ἀποδοῦν
ἢ τῶν νῦν τῶν ἀποδοῦν καὶ ἀγῶν ἐν τῶν Βελῶν

Ne quis non observans fuit Virgilia
venefica, et licet non definiat quidnam
esset a fugitivo amato, relicto generati-
um tamen dicit:

Has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit,
Pignora chara cui, quae nunc ego limine in ipso
Terra tibi mendo.

ἀγῶν τῶν Θεωνῶν τοῦ τοῦ προπῆ
et optius quam terra Virgilia, exprimit
enim Theon. namq; furorē insanientis
qui nisi in vi destructiva ignis etiam destruc-
tionem et oblivionem relicti invenit
pignoris

Theonitus *Elogia* III. cui titulus αἴτιοδος ἢ
ἀμαγῶν. (Capparius vel Amayllis) non
abrupte a crudelitate amayllidij euan dicitur
oratio nem. sed lenius primū blandiōny
melle animo illam admonet iuveni

in hanc domum pene-
trare furem si mihi bonum

hanc a verte fin-
briam perdidit
Delphic quam ego
nunc vellens servare
in ignem conicio.
τῶν ἀποδοῦν τῶν
τῶν ἀποδοῦν ἢ τῶν
vello.

temporis quo se corculum suum vocabat
 et quidam, quid num alienasset animum
 eius aut quid ipsi in se displiceret, atq;
 hinc tandem quasi ad memoriam sibi
 tam lugubri mutationis animum occupar-
 ret desperatio, ad crudelitatem revertit

ω χαρισσ' ἀπεροῦδι τι μ' ἔκτιστο κατ' ἀνδρῶν
 πᾶσι κωπτοῖσιν κείρις τῶν σωτηρῶν; γ γὰρ μὴ μοῖσις;
 γ γὰρ γγ τοι βίμος καταψυνομένη εὐχούτεν ἤμεν
 νυμφὰ καὶ προσγενεῖος; ἀπαγγέλλου μὴ ποικύσις

Viz. autem lib. II. contrarium tenet
 Corydon enim in montibus oberrans, et
 ignis miserabilem primam jactans
 querelas de dano et inexorabili alexidis
 animo ex abrupto elatim exclamat:

O crudelis alexi nihil mea carmina uras, n
 nihil nostri miserere mori me deniq; cogis

ubi ἀπαγγέλλου μὴ ποικύσις, non sine
 venustate et eleganter redditur mori me
deniq; cogis

Cum autem omnis amator non ignoret
 nihil desperationis querelam valere ad
 flectendam averse amatae mentem, nisi
 sint quae commendent. querentis perionam
 Polyphemus in Theocriti calyca XI, cui
 siculus κωλωπὸς ad mutuum amorem
 sibi conciliandum primum quidem &
 hinc uterilibus et deformi naso non nihil
 commemorat. postea autem adit

ἀλλ' ὠϊστὸς τοιγύτος εἶναι βότα χιλιά βωσθη
 κῆκ τῆστο το κελτῖστον ἀμυδγομῆνον γὰρ ἀπινῶ
 τῆτος δ' ἔσσιπτι μ' ἔτ' ἐν δερεῖ ἔτ' ἐν ὀπῶσγ
 ἔσσιμῶνος ἀκῶ

O Gratiosa ama-
 rilyz quid me non
 amplius in antro
 procumbens vocas
 amatorem numquam
 me odisti? an libi
 sinus depressis
 navibus video proji-
 esse nympha et
 promissa barba, ut
 me suspendam effli-
 ces.
 ἤμεν, ἔσσιπτι δὲ
 μὴ σῖτα

Ego tamen quam
 quam talis sim
 oves mille passu
 et ex his optimum
 mulgens lac bibo;
 lacus autem non
 deficit mihi neq; in
 estate nec in autu-
 mno nec extra hiemem.
 ὠϊστὸς. ἰων μὴ. ἔ

Haud minus Capnarius ad Amarylliden
apud Theocritum Elegia III.

ἤμεν σοι λευκὸν δούρατοπον ἀγαφύλαβῳ
τὸν με καὶ ἀμεσηνὸς ἔριδακίς ἀμελανοχρῶς
δῖσι καὶ δῶδῳ οἱ ἔπει τοῖ μοι ἐνδεαδρόπῳ
Condon die quae, apud Virgilium
non contentus explicuisse opes suas formeg,
proconium dedisse, ostentat puero quae,
destinata sua munera:

Præterea duo nec tuta mihi velle repenti
Capneoli, parvis etiam nunc pellibus albo
Bina die siccant oves ubera quae tibi verro.
Jam pridem a me illos abducere Thestylis orat,
Et tacuit quoniam vident tibi munera nostra.

Theocritus in Elegia sua X. cui titulus
ἐργασίας γ' ἄριστα, (Operarii et mercatores)
sequenti utitur comparatione.

ἀαυξ' ἴσον κυδίον ὁ λύκος τὸν σὺν διώκει
ἂ γρη῏νος πρωτόσον ἐγὼ δ' ἔπει τῶν με μανύμην

Et apud Virgilium Condon:

Torna lena lupum sequitur, lupus ipse capellam
Abrentem Cylhivum sequitur laeva capella,
De Condo o Alexi.

Polyphemus Elegia X. Theocritus in fine
exclamat.

ὦ κυκλωφ' κυκλωφ' πᾶ τὰς φρένας ἐκτῆσποταδα
αἰκ' ἐνδῶν τὰλαρῶς τε πλᾶκοις, καὶ ἄλλων ἀμαρῶς
τοῖς ἀνεβῶι φρεοῖς τὰχα κεν ποτὴν μελλῶν ἔχοις νῦν

εὐρεθᾶις γαλατῆριαν ἰδῶς καὶ κάλλιον ἀλαγ

Certe tibi albam
gemelli parvam verro
quam a me est filia
Ormonis heritatis
fuit coloris refert, et
dabo ei quoniam tu
me ludificaris

ἤμεν. σοι. ἴσο ἤμεν.
(vane, profecto)
σοι σοι. ἴσο σοι.

Capra cylhivum
lupus capram sequi-
tur, grus aratrum,
ego autem tui causa
in sano.

πρωτόσον, το δευτερον
τῶν ἴσο σοι.

O Cyclops Cyclops quo
tibi mens avolant
si alius ceteras
texeres et ramos
pudentes mettens
agnis apperes,
multo rectius plane
saperes. juvenis
Galathæam forte
est pulcherrimam
albam

ἐκτῆσποταδα σοι. ἴσο
ἐκτῆσποταδα.

Haud minus tandem Corydon agere
 Virgilium, imagine delusi amoris
 satiatas, corrigat se ipse et damnat
 Stultitiam suam ad laborem
 exerendum magis utilem et fructuosum
 cum semet exeret

αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, ἢ ἕρως πρὸς εἰκαστὸν
 ἑλθὼν ἰσχυρῶς.
 ἐν δὲ πρὸς εἰκαστὸν.
 τὰ ἀπαρτῶς, ἀκρ. πλὴν. πρὸς τὰ ἀπαρτῶς

Ah Corydon Corydon quae te dementia cepit
 Semi putata tibi prodoxa vitiis in culmo est
 Quin tu aliquid vultem potius quorum indiget usus
 Viminibus mollibus parat detexere iunco,
 Invenies alium si te hic facilius alexis.

Theocritus Ecloga IV. cui titulus Nonsus. (Pastores)
 cui incipit:

Βάττος εἴπτε μοι ὡς κορυδαὼν τινὸς εἰς βωμὸν γὰρ φιλόνειδα λέει.
Κορυδαὼν εἶκ' ἀλλ' ἀίφρονως βωμῶκεν δὲ μοι αὐτὰς ἐδωκεν.

B. diu mihi Corydon
 cuius haec boves an Philonem
 Non verum, Argonis ut
 pascere autem tradidit
 mihi illos.
βωμῶκεν, pro
βωμῶκεν.

Et refer ad verbum quidem Virg. Eclog. III.
 non pro reddidit:

Menaeas diu mihi Dametas cuius pascis an molibus,
Dam non, verum Argonis nuper mihi tradidit Argon

Battus oblique reprehendit Corydonem,
 quod eam pascis mulget.

γὰρ πᾶσι ἔ κορυδαὼν τὰ ποδῶπιπτα πᾶσας ἀμείβεσσι

Et Menaeas Virgilio magis directe
 huius generis proba ingerit in Dama-
 tam:

hic alienas oves cunctas bis mulget in hora,

Apud Theocritum Ecloga V. cui titulus
 ὠδὲς πορῶσι γὰρ βῶκ' ἀμείβεσσι. Duo Pastores.

Num eas
 alicubi eam
 vesperere omnes
 mulget.
 πρὸς πρὸς οὐρανὸν
 αὐτὸς οὐρανὸν, αὐτὸς
 ἀπὸ γ. (cui)
ποδῶπιπτα, pro
πρὸς ἑσπέρῃ.

Comates et Laon de ablata fistula
inter se disquirunt et Comates quaerit
contempti an Laoni unquam fistula
fuisset:

Τὸν ποῖον ὑγιγῆα; Ἴν γὰρ ποικὰ δῶδε ὑδραῖα
ἐκτάδω ὑγιγῆα; τί δ' ἔκετο ὅν κορυδόν
ἀφκει σοι καλῶμας ἀνδρὸν ποττισεν ἔχοιτι

Et apud Virgilium Menelaus Elogia
citato quaerit:

unquam tibi fistula caea

Juncta fuit, non de in trivis indote solabas
studeanti miserum stipula disperdere carmen.

In Idilio Theoculi octavo cui titulus
δοκονισῆς (cantores bucolici) cum de
certamine ineundo convenisset Menel-
cas et Daphis vitulum praemii loco
proponeretur ille respondet:

ἔ δεῶ ποικὰ ἀνδρὸν, ἅπσι χαλῆτος δ' ὁ πᾶτες μῆρι
χ' ἄ ματῆς τὰ δε μάλα ποττισῆα πάντ' ἀφειδοῖνδι.

Sic et apud Virgilium. Elog. citato. Dand-
tam praemium victori caecurum pro-
ponit vitulum, ad quod ita respondet
Menelaos

De grege non auctim quidquam deponere teum,
Est mihi namq; domi pater et injusta rovesca,
Niq; die numerant ambo pecus, alter et hucdos.

Theoculus Dylio V. inserit mentionem
numi num, quibus carmina curae sunt,
ubi primis certantium pactorum versibus,
Comates ita:

Τὸν μωδῶ μῆ φιλοῖντι ποδὺ πᾶσον γ τὸν αἶδον
ἀφκει ἐγὼ δῶδε τῆς ὑμαρῆς δύο πῶαν ποικ' ἐδῶδα

Quam fistulam?
Tu enim quam
serve Lybaita
poveri. Si fistula
quidam non cum
Corydonis sufficiat
tibi stipulae arum.
(vinem et idere
tenenti.)

Τὸν ποῖον ποττισεν
ἐκτάδω δὸρ. ποττισῆα
δὸρ. (α κτὰ ὀρῆς.)
ποττισῆα δὸρ. ποττισῆα
ζῆν, (subillare)

Non ponam unquam
agnem quoniam
difficilis pater
meus est et mater
oves autem vesperi
omnes numerant.

μῆρι δὸρ. ποττισῆα.
μάλα, μῆρι δὸρ. οἰς
ἀφειδοῖνδι δὸρ. ποττισῆα.
ἀφειδοῖνδι.

Τὸν δὸρ. ποττισῆα.

Et Lacon respondet
καὶ γὰρ ἐγὼ ὡς πολλοὺς γινώσκω μὲν καὶ κολοῦν ἀντὶ
κείων ἐγὼ δ' ὠβόκην.

Haec seorsum apud Virgilium Lib. ult.
postquam convenerat de certamine eju-
smodi, poietur arbiter et ita oritur
Dametas:

Ab Jove principium Muses, Jovis omnia plena,
Ille colit terras, illi mea carmina ardet
Et Menekas reddidit:

Et me Phoebas amat, Phoebo semper sua apud me
Munera sunt lauri, et evaei rubens hyacinthus.

Theocritus perijt de pingere ludentium,
puellarum mores, quae sepe, quod
jocose agunt egisse videri volunt,
Sic enim Comatas:

Βαλλὰς καὶ μολοῖς τὸν ἀππολὸν ἔκαστι
τὰς ἀγὰς πρὸς ἄνω καὶ ἄνω τὴν ποππολιὰν ὄψιν.

quem imitatus apud Virgilium Dametas:
Male me Galathea petit lasciva puella
Et fugit ad valices, et se fugit ante videri.

Linis hujus versum non valet Theocri-
ti ἄνω τὴν ποππολιὰν ὄψιν. hoc enim
innocentius nobiliter quoddam, nec fictio-
rem poeticam et mores offendens praebet,
illud autem Virgilio realitatem, autem
naturam vulgarem tantum exhibet.

Imo vox lasciva hoc loco necio quam
habet ambiguitatem.

Petit Comatas:
Κεῖν μὲν δ' ὠβὸν τὰ πρὸς ἄνω ἀντὶ καὶ φροσῶν.

C. Muses me di-
ligunt multo
plus quam tanto-
rem Daphnia, ego
autem ipis capel-
las duas nuptes
mattari.
L. Et tunc me
Apelle diligit ma-
gnopere, et pulcherrimam
ei arietem puer.
ὡς πολλοὺς τρας δ' ὠβὸν
μὲν ἀππολὸν.

Petit et ponis cypria-
rium Cleanthes, cypria
mater agantem et
evaei quiddam canit.
ποππολιὰν ὄψιν, ὄψιν μὲν
ποππολιὰν ὄψιν et hoc μὲν
ποππολιὰν. a ποππολιὰν
libello.

ἐκ τῶν ἀγρευτῶν κατὰ τὸν Τυρῶν γὰρ ἐφύβδαι
Et Dametes apud Virgilium,

Parta mea Veni sunt munera, namq; notavi
Ipse locum aeris quo congressere palumbes.

Caprius Idylis III. Theocriti favorem
Amete tibi conlaciendi causa munera
offert:

γῦν δὲ σοὶ δέκα μάλα φίσω Τυρῶδες κατὰ δαιμον.
ὦ μὴ ἐκείρι κατὰ δαιμον τῷ καὶ κυρίον ἀλλὰ σοὶ

Sic et Menelaus apud Virgilium;

Quod potui puero sylvestri ex arbore lectis,
Aurea mala decem mihi, cras altera mittam.

Desideratur in Virgilio loco illud Theo-
criti κατὰ δαιμον ὦ μὴ ἐκείρι κατὰ δαιμον
quod certe maxime dono addit prole-
tam.

Haec verus quod ad similitudines perti-
net, Virgilium Theocritum imitatus est,
quas subinde per Elegas dispersas
invenimus. Sic Idylis VIII. Theocriti

Daphnis ait:

τῶ δ' εἶμι τῶν βλάδων κόσμος τῶ μάστιγι μάλα
τῶ βοὶ δ' ἔ μοσχός, τῶ βωκόων δὲ βοῶν ἀντὶ

Et quis non agnovit haec in similitudine
Anthypum Verum Virgilio Elegas etc
ubi Mopsus:

Vitis ut arboribus deus est, ut vilibus aed,
Ut gregibus tauri, regetes ut pinguibus arvis
Tu deus omne tuis.

Daphnis in Idylis Theocriti IX. ubi dicitur

Et ego quidem
dabo puellae
stallum palumbum
ex juniperis detra-
cto, illis enim in-
cubat.

Τυρῶν δὲ μὴ
ἐκείρι (libi.)
ἐφύβδαι, δὲ μὴ
ἐφύβδαι (dovera.)

Ecce tibi decem
offeram poma, illius
deceperis unde
me juvisti
(deceperis tu, et
cras altera tibi
offeram.

γῦν ecce.

Τυρῶδες δὲ ἐκείρι
illius
ὦ δὲ μὴ ἐ (libi.)

Daphni glandes
deus est, mala
sua poma, Vana
autem vitulus, babul-
co vana d' ipse.

vopous 7 ποικιλος cantat:

ενδι δε μοι παρ' υδωρ φουξρον σφρας εν δε νευαση
λευκων εκ δαμασαν κωλα δεσμευα

τη δε δεχοις φρουγοντος εγω τοσοτον μελεδενω
ωσοτον ερων δε πατρος μου δου και πατρος αλεξιου

Et apud Virgilium Ecl. VII sequens
similitudo luulentam praebet exemplor.
in ignis quo excellunt ille poeta varia-
tionis artificii. Non enim nos quidem dubi-
tamus quin ad hoc Theocriti exem-
plar respexerit ubi Thyris canit:

Hi focus et laeda pingues, hic plurimus ignis
Semper, et avidua fustes pulligine nigri
Hi tantum borea caramen fugora quantum
Aut numerum lupus aut torrentia flumina ripas.

Multum Virgilius sepe aberrat in
comparationibus suis. h. l. eg. lupus
minus convenit expressioni pastoris quam
Theocriti oues et pulcs, et haud raro
Virgilius obliviscit quod Pictura in
Idyllis maxima tranquillitate, amenitate
et adumbratione quadam serena et gratia
gaudere debeant.

Theocriti Ecl. VIII. Menaeas talia;

παντα εαυ παντα δε νομοι παντα δε φαλακτος
εδατα παυδασι και ταυρα τρεφουσαι
ενδι α κωλα παρις επιβουλας αιδαν αφρητυ
ο ποιμεν, εγρος τυνοτι λι βοτανας

Et ingenis eam venandi valleriam, quae
non invenit sequentibus in Virgilio versibus
Ecluga VII. ubi loydon:
Stan est juniperi et cactened hirsute

Est autem mibi
ad aquam gelidam
dam thoras, in
quo strata sunt
albis et
caulis pulchre
pelles, et talem
autem torren-
tem ego tantum
curo, quantum
qui amat
patris monilio-
res audire et
matris
M. Itaq, ne tantum
quidem curo,
hic mem vel
quantum egulen-
tus nec, pulle
apposita.
Multum

ενδι. δου πο 800
α 851
δεχοις. δου πο 876

Albig, ver, ubiq, pa-
sua, abiq, laile ubera
turgent et agni sagi-
nantes, pulchra hic
advent puella, si autem
abit et pastor arcuit
ibi et herba.
αιδ. δου πο 804(2)
τυνοτο, δου πο 881
ibi

Streta fuerunt passim sua quoque sub arbore roma,
 Omnia rursus vident, at si formosus Alexis
 Montibus his abeat, videat et flumina circa.

Pamphila uida non quadrant ad
 precedentia, et plene non est gravis
 ejusdem ^{mo} menti, imo amplificatio
 certe inepta, Pater enim malum
 futurum referre debet ad se ipsum
 et ad omnia quae propriis curat,
 Quare etiam Theocritus fidelis et majori
 cum consequentia perbene dicit πορραν
 εγος εΙ πατρω.

Caprius Theocriti Idylis tertio aperit
 tatem amoris contuentam exhibet ubi
 dicit

νυν εγρων τον ερωτα παρως υρος η εα λεωνας
 παθιδος εδωκε δεσμου η η δε νυν ετρεφε ματρη

Nunc eius quid
 est amor, deus
 deus, certe lesant
 mamam suam
 et in vallibus
 cum educavit mater.

Ex quo prototypo Ecloga VIII Virgilii
 sequens effusa est imago:

Nunc eius quid est amor, dicitur in colibus illum
 Tamarus aut Rhodope aut extremi Garamantes
 nec nostri generis puerum nec sanguinis edunt.

In Theocriti Idylis VII. cui Libulus
 Διδυβια η εραση ηελια ven Vera
 legitur:

ειγς δ' υδωρων νυν εν ερεβι κριματι μεδω
 ερεον παρ ποταμων τετραμερες εγγωδεν εγ κτη
 εν δε δεσμοι πυρα νοιδι παρ ανδωπερεβι πορ ειοις.

Vix autem Eronum
 quidem in montibus
 hieme media, ad
 hebrum fluvium verum
 prope septentrione,
 abate vero alluvies
 apud Ethiopeas parvas
 υδωρες, aut secundum
 Steph. Byzantinum οδορες
 εδωος δεσμοι

Nec in fideis sequentibus Galli verbis.
 Ecloga X Virgilii occurrunt Theocriti
 imitatio:

Ne si frigoribus mediis, hebrumq; libamus
Sithoniarum, rivas hiemis subeamus aquarum,
Ne si, cum moriens alta liber aeth' in ulmo
Ethiopum versemus oves subidere canis

Προπατος. πρετ. αλκι-
μος alias, ερατος
vel υβρατος.

Caprarius in Theoniki Idylis III, am-
icum rogat.

Το τὸν ἔμιν το καδον πρὸς ἀμεινε ποσθε τας αἰγας
καὶ ποτὶ ταν κρηναν αἰε τωρε καὶ ταν ενοετην
τορ' αὐφικον κρεκωνε φουα αββο πυ το κορυφ.

Tygre mihi bene
est late, pasc capras
et ad fontem dum
o Tygre et in legum
caprum illum hys-
bium cavebo, ne
te cornu feriat.

ποτὶ. δου. προ ππος

Et sequitur Virgilius hoc exemplar Colo-
ga IX.

Tygre dum video, brevis est via, pasc capellias
Et potum pascas age Tygre, et inter agendum
Occurrat caprum (cornu ferit ille) cavebo.

ind
coris
leand
it
by
t mate.

Pali nudo etiam sine ulla mutatione
verba hanc Theoniki Idylis VII.

ταυτες σοιδου εγισου εγω δε τις ε τανν παινδες
κρυε λεγοτι

Et me dicunt omnes
valem optimum
ego autem non facile
credulus.

Frankelii Virgilius Eloga IX.

me quosq; dicunt
valem pastores, sed non ego credulus illis,

omn
liby
verum
ed,
nus
parios
un
185

hanc nunc dum Theonikus Idylis VIII.
caprum vocat Virum gregis

O hirce! albarum
caprarum manite.

Virum gregis ipse caper desererat.

Ex omnibus hauri, jam adductis,
existimandi copia datur, quam cuncte
et considerate vigilis affinisit
Thevinti Venes, et ita quidem eas
mivens, ut cum apiculis inter
undiq, ex siculis illis hortulis flores
deserpat, miro tamen imitationis arti-
ficio dispositis illis et digeritis, non
alienis temere plumis videatur, et
licet peregrinum sequatur decem
ubiq, tamen quasi domi omnia
nata erent, nativa quadam fulgens
Gratia et dulcedine tot seculor.
aplaudem promeruit.

Ex aliis autoribus deumpta loca
nec non quiescenti, et aliarum
vorum, et phrasium invideat.
Ad Elogium I.

Sublegmine sagi. Thevintus dicit
okiegar et utro paxov.

cornixa foritan pro erixa, id est
pariendi labore perfurta, quia gemellos
reperat. Theov. παρὰ διδυμοτοκον,
id est gemelli param appellat.

frigus captabz opium Penophon,
habet, αργα δυσερα et opium
reddit foritan illud Homeri. φρικα
μελαινον (horror niger)
gemere dicitur. Theov. habet. εσπε
Τεργον

Ad Elogium II.

andebat alexin morbus dicit etiam
εσπε εργον.
spargis etiam nunc pellibus livetiam

Zehylus:

ἄγικὸ σικτων δαπάνην vocat.

Ad Elogium M.

Ad Jove principium Arati carmen
etiam in cepit εἰκ δῖος ἀγχοπέδῳ
Pres pateat celi spatium non amplius
ulnas Multi jam raram hanc quæ-
sitionem solvere tentarunt, alii
significari putarunt, potem puteum
Lyens Egyptiæ, quem sol recto
in hunc quando in centro suo est
irradiat, alii specus in Sicilia,
per quod Phoeniciana raptus fuerit,
alii clypeum achillis, sicut ulnarum.
in quo expressa fuerit celi forma.
tradunt Tulargicus et Servius cum
Cornificius et alii quidam Gramma-
tici anxie hoc perquisierunt, respon-
sum a Virgilio, se his grammaticis
crucem fuisse, in qua amide
torquerentur, quod ipsum et Perianus
a Virgilio uti verbum audivit. Servius
amen ipse, de hujusmodi putei fundo
voluit hoc intelligit, in quo qui est,
tantum spatium celi videt, quanta
est putei latitudo. Placet hoc doctis
et etiam Pimontio, qui unde hoc
in mentem Poete venit, ex Zehylo
in voce ἄγικὸ σικτων πετρε, arbi-
tratur, inquit enim Zehylius: ἄγικὸ
σικτων σικτων, οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν
ἀνδραπέτων, σικτων τὰς μεσσηγέρας

Αλφειώνων, καὶ Ὀκωδισσίων, ἔσθ' ὡς
ῥοεῖται,

Inscripsi nomina Regum, narrantur
flos ita Theocritus quærit, ἃ
ῥοεῖται Ὀκωδισσίων. ἄσπις αὐτὴν
queritur, quibus in ternis? cum
flos hyacinthi ubiq; 3 narrantur, cf.
Ovidius metamorph. lib. X.

Pompus et illud erit, um se perhi. in. u. g. erit
Addat in hunc florem polioq; legatur eodem (ajax)
traditur enim in flore isto agrippa
ἃ. et. i. quod primam syllabam
ajaxis. conpuit.

Ad Eleg. V.

Et foliis lentas intexere molibus hastas
Cavaubonus docet in ludæro circensi,
varia animalia ad currus juncta
fuisse, agit etiam de habitu aurigarum,
et dicit ornamenta eorum fuisse
Ἰσθμοδοξίας dicit lanceas sub
thyrorum epulis latentes, quod etiam vo-
cantur Ἰσθμοδοξίας. Justinus
Martyr habet sequentia, αὐτῶν
δὲ ἔχοντες ἐσθρῆκεν τὰς δοξίας
ἢ τοῖς Ἰσθμοῖς, πρὸς ἑσθρῆκεν.

pauciter rore uicade ita etiam Theo-
critus πρὸς πρῶτας ἑσθρῆκεν ὡς πρὸς
ἃ. Ἰσθμῶν, num. rore pauciter uicade.

Ad Eleg. VI.

nihil quod utam in Elegiam dicam
habeo.

Eleg. VII.

proxima Phœbi veribus ille fuit.
ubi poeta repperit Græcum illud
πρῶτον et πρῶτον.

tergent in panide gemma ita Anto-
cles dixit ογγωδιστος τεργεται υωδ.
Et Theophrastus γε ογγωδιστην κεραι τεργεις.

Ad Lib. VIII.

rimos loquentes Theocritus etiam &
τιτος μελιβοδιστης.
Et vivi ut perit Homer. Iliad Phys. XXIV.

us de idem us non egros. πικρους φερους αμαρ κεραι περ (vidi et simul
videt Theocritus: us idem, us epigram
ut vidi et simul in vidi.)
amores cupidos habet: deivos
και πικρος deos
numero deus in pace gaudet Antiochus
de celo το πικρ, και τα πικρα τοις τριβιν
οσ. αμαρ.

Ad Lib. IX.

quo te pedes elu. Theocritus habet
u de & ποδες αμαρ εκωσει.
sublegi nonius habet. πικρον αποκινεπται,
ut nissa voce loqui)
omnia fert etas Plato habet, αμαρ
ταυτα φεσει.

Ad Lib. X.

Nei iit nubi credere tantum, Graei
dicunt etiam πυρ γενησθαι deo φτισενειν.
Invidere amores arboribus Antiochus
habet in Comedia nisi deulibus
Achaenses, et τοις τοιχοις εγγερον
αδενεισι κεραι.

S. VI.

Perlegimus etiam Virgilio Kneiden
et hanc ad exemplar Iliados et Odyssea
Homeri, laudminius effictam videbimus,
et quidem generalem ea, εγρ, αλ

speciatim perlustrantes. Primo
igitur in Latinis nostris offeritur
quod Virgilius in Aeneida sua
oberrationem Aeneae et Odysseae
pugnas autem ex Thade mutuave-
rit, et quidem ordinem operis tan-
tum mutaverit. Apud Homerum
enim ^{us} ~~primo~~ bellum Thiacum
gestum est, et deinde revertens de
Troja oberrationem suam Ulysses
incipit, apud Virgilium autem Aeneas
navigatio, bella, quae postea in Italia
gesta sunt praecedit. Homerus
primo, cum Apollinem Graecis
laedere vellet iniquum, causam
struxit de sacerdotibus injuria.
Virgilius ut Trojanis Junonem inspectam
reddat, congruam causarum sibi
comparat, libro 1.

Id metuens veteribus memor Calurnia belli, etc.

Homerus Ulyssis oberrationem non
incipit a Trojano litore, sed primo
cum navigantem de Insula Caly-
prouis dicit, et ex proreua sua
adducit ad Phaeacas, ubi in convivio
Alinoi regis ipse Ulysses narrat
quemadmodum de Troja ad
Calypsonem usque pervenit, ceterum
autem ceteris Ulyssis navigationem
usque ad Ithacam ipse poeta describit.
Virgilius Homerum imitans, Aeneam

de Sicilia peruenit, eius navigationem
describens peruenit ad Libyam,
ubi in convivio Didonis quae Aeneas
narrat, neque ad Siciliam de Troja
navigationem, et claudit libro 3.

Hinc me digressum vestris deus appulit oris.

Haec nimis Sylla quoque et Charibi-
dis et Gyrae decenter attingitur, et
pro solis armentis, Strophades insulae
pinguntur. Pro consultatione imperorum
deuensus ad Deos cum comitatu
sacerdotis induitur. His accedunt
praesidia Nyctos, et vulnerum decessio,
fabricatio armorum, et ludicri certaminis
paucitas, pugna inter reges, et ruptum
sacerdos, exculatio nocturna, et uera
alia, quae perlegentes et Homerum et
Virgilium plane a Latinis hoc poeta
imitate esse, facile reperimus.

S. 6.

Ut autem speciatim quoque referamus
quae ex Homero in Aeneidem transla-
ta et imitata sunt, sequentes dantes
tractus et quidem secundum ordinem
eorum in quos opus illud Virgilio
vixit.

1. Traducta ex Homero in 1. Aeneidos libro.

Odyseea Rhaprodia X. v. 21.

Ἄλλοι γὰρ γὰρ ἔπεισαν ἀνθρώπων ποταμὸν ἕρποντα
ἄνευ πλοῦτος ἔδ' ὄφρα γὰρ ἦν κ' ἑστῆσθε
Virgilius haec reddidit.

Sole nam quae tibi Divum pater atq; hominum rex
Et muliere dedit flentis et lullare ventos

Illud enim gra-
mam ventorum fuit
Ventorum fuit later-
nis, aut quidem
muliere aut lullare
quem unquam velit.

Καὶ τὸν ἴον. ἢ καὶ τὸν
ἄνευ. ἢ ἴον. ἢ ἴον. ἢ ἴον. ἢ ἴον.

Primum hic verus est, sermo penitus
 plures enim voces ejusdem nominis
 syllabice collectas, et junctas se
 collocatas, in gratum reddunt verum
 et harmoniam componunt, uti hoc
 loco voces illae: namq; tibi Divum
patet atq; 3, probant. Ceterum
 vigilis minus recte Nolo concedit
 imperium in fluitus simul et
 ventus, licet muliere fluitus ut
 semper effatus illius tollere ventus.
 Quare etiam rectius Neptunus, quam
 ipse poeta volat:

non illi imperium pelagi concessum, tudentem
 sed mihi recte datum.

Homerus majori etiam veritate et
 consequentia, dicit muliere et tollere
 ventus, ita ut nulla ex parte Noli
 adit usurpatis, sed notis quodam
 loco hinc extranea et superflua.

Thiades Phaeacia XIV. v. 267.

αλλ' ἰδ' ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ χείριστοι μίαν ὀπλοτάξαον
 δώσω ὀπλισμέναι καὶ ὄν κελυγδῶν ἀκόντι
 πᾶσι δεινῶν, ἧς δὲν ὑπερίσται ἡμεῖς πᾶσι.

Vigilius ita:

Sunt mihi hic septem praestanti corpore Nymphae
 Quarum quae forma pulcherrima, deo parem
 Conjugio iungam stabili, propinamq; dicabo.

Verbis his deest Homeris ἧς δὲν ὑπερίσται
 ἡμεῖς πᾶσι, quibus sane certius et pulchus
 Nolis fuisse innotuit. Res enim quaedam
 licet sit pulchra, tamen non sequitur

εἰς αὐτὸν, pro εἰς αὐτὸν cony.
 οἷον ὑπερ. δορ. pro οἷον ὑπερ.
 ab οἷον ὑπερ. tolle.

Sed vade, ego autem
 tibi gratiarum unam
 juniorum ducere in uxorem
 et tuam vocari
 conjugem Paritiam
 quam semper desideras
 Des omnes.
 ὀπλοτάξαον. giunt plur.
 pro ὀπλοτάξαον.

ut
 mi
 imo
 Jun
 Ody
 us
 Xes
 Παν
 ουν
 Kay
 Qu
 In
 In
 Un
 Ody
 Ody
 wpe
 7
 42
 αλλ
 Vi
 ut
 Ex
 qui
 Qu
 Ody
 Ka
 Vi
 80
 82

ut desideretur. Contra autem, et etiam minus pulchra sed avidenter desiderata imo pulcherrimis aequatur rebus. quare Juno etiam Somno promittit qd. elu.

Odysea Rhaps. V. v. 291.

ως ειπων δυναμεν νεφελας σταγάζει δε ποικίλον
χερσι τριανον ελων παδας οροδουην αελλας
παντοιων ανεμων
θυν δε αιρος σε νοδος η επεθε Ζεφυρος τε δοβας
και βορσος αιθραγενετες μεγα κωμα κοκινωων.

Quis autem eadem nos agnovit in Aeneid.

Hec ubi dicta cavum conversa cuspide montem
Impulit in latus ac venti veluti agmine facta
dua data porta ruunt. . . .
Inubere mari, totumq; a sedibus inis
Una Euragg, Notagg, ruunt creberq; procellis
Opifius et vultus volvent ad littora fluitus.

Odysea Rhaps. VI. v. 119.

ωμοι εγω Δεων αυτη βροτων es γαιαν ικανω
η ε' οιγ' ηδραδαη τε και αχραιο ουδε δικαιοι
ηε φιλοζανοι και θρη νοδο εσι δεξοδε.
αλλα ε' εγων αυτος πρηγορω γδε ιδωμαι

Virgilius habet:

ut primum lux alma data est exire, locoque
Explorare novos, quos vento auerent oras,
qui teneant, (nam in alta videt) homine sine ferre,
Ludere conderunt vorag, exalta referre.

Odysea Rhaps. V. v. 297.

και τοτ' ωδοβγος αυτω γυνεα και φιλον γδος
Virgilius:

Extremis Ened solvantur frigore membra

Sic loquutus collegit nubes et confudit Pontum. Manibus hinc te capto, omnes autem conitavit procelles omnium ventorum. Simul Euragg, Notagg, iniecit Zephyusq; vehement, et Borreas aereus ingentem fluitum provolvens.

Hec mihi quorundam hominum ad terram veni, ane his injuria et aequales neq; iusti aut hospitales et ipi mens est deorum reverens, quin ego ipse experiar alq; videbo.

Δεων γον πο τινον,
ηε πο γ. αυτ.

Et hinc Ulyssis solvantur membra et carus animus.

Additio vobis frigore, ne cuius quid habet
superfluum et dignitatem heros obui-
rans, nec non realitatem vulgarem sapit,
que tamen in fictione poetica locum
tenere non potest.

Odys. Olyss. XIII. v. 96.

Φορκυρος δε τις εστι λιμνη Λαλιαω γεροντος
εν δε μω ιαδακως δου προβλητες εν αυτω
ακτου απορροφες, λιμνος ποτιπεπτυχια,
και αισ' αυμων εκεπωωβι δου βαγον μεγα κρητα,
εκτοθεν ενδοθεν δ' ανοι δεδμοιω μνησθι
κρητα αιδεθνοι οταν ορημυ μνησθον ικοντα
αυτασ εστι κρητος λιμνος δανουφιδος ελανε
εγχοσι δ' αυτουσ αυδρον επεραδον υφραιδες
ιερων νυμφων και νυφιδες κληροντα

Haec ab iunilis descriptio portus apud
Virgilium:

Est in seeseu longo locus, insula portum
Efficit.....
neque ad alligat onera moerem.

Haec vero Virgilii iuncturae et epitheta
nimis largiter accumulata, quo nobilitas et
naturalis simplicitas, descriptio nempe
sepe evanescit, hoc loco varie neque
ante sufficiunt, ut formetur portum,
quae ego ergo addidimus neque qui in
alium minantes, quod tanto magis
haec ab iunilis. Sic quare, atrum
nemus exuberat umbram horrentem?
et quomodo umbra horrens habitacionem
amoenam nymphis praebere potest?
Simplicior et gratior fore videtur Homerici
descriptio. Ante enim illius autem

Phorcyris autem quaedam est
portus, marini veris in agro
Ithacae, idus autem praevia
in ipso latere, abrupta in
portum vergentia; haec autem
ventorum defendunt stridens:
suum magnum fluctum exhas,
sine autem vinculo intus
manant raves bene sabulales
cum portus spatium intus
venit, ut in vetere portus,
parvis ravis olivae, prope autem
ipsam antrum amoenum obui-
sum, sacrum nympharum quae
raevae vocantur.

am
sem
Coly
y
251
αρε
αιδο
Virg
Null
O qu
mor
An
C
Tad
Sda
Tov
Virg
o De
St
An
Ody
Voy
Tad
my
Krg
Su
at
Et m
Cern
Molin

ambonum obcurum, et prope aliam,
sempet preferendum.

Odysea Rhap. VI. v. 149.

ἄλλοθεν δὲ ἀνέβα θεὰ ἰο τῆς ἡ βροτος εἶββι
ἀλλ' ἦν τῆς θεῶς εἶββι τοι θεῶν εὐστῆ ἔχθρῳ
ἀστῆρῶν δὲ ἔφατ' εἰς κῆρυ μῆλαοιο,
αἰδὸς τὲ μῆστος τὲ, φωνῆ, ἀχρῆσ εἰββῶ.

Virgilius:

Nulla tuarum audita mihi neque visa sororum
O quam te memorem virgo, namque haud tibi vultus
mortalis vel vox hominem sonat, o dea certe
An Thebi soror, an Nympharum sanguinis una.

Odyss. Rhap. Xh 328

Ἄλλοθεν δ' ἔκκεν ἔγω μῆλαοιο γὰρ ὀταρῆν ἄκονγ.
ἄλλοθεν ἔγω ἄλλοθεν ἰδὼν ἰδῶν ἰδῶν
ἦν ἔγω κεν καὶ ἄλλοθεν ἔμῃστος.

Virgilius cantat:

O dea si prima repeteris ab origine pergam
Et vases annales nostrum audire laborum
Ante diem clauso comparet vesper Olympo.

Odyss. Rhap. III. v. 14.

καὶ τὸν ὀδύββῆν ὄρδο ποδῶν δ' ἰδῶν ἀμφὶ δ' ἀδύνη
ποδῶν ἔρεθ χεῖρ' ἐπὶ φρονῆσ ὀδύββῆν
μῆ τῆς φαιρῶν μῆλαοιο ἀντιβροτος
κῆρυ μῆλαοιο τ' ἔμῃστος, καὶ ἔρεθ' ὄσις εἰγ.

Suetonius Virg.

At Venus obcuris gradientes aere rejicit
Et multum nebulae circum dea fudit amictum
Cernere ne quis eos neu quis. uttingere possit
Molire novam, aut veniendi potere causas.

Supliciter te oro o
regina, dea iniquis
aut mortalibus, signum
Dea, deum que late
colunt in colunt, deum
te ego Jovis filius ma-
qui et forma et magnitudi-
dine neu non indole quar
proxime accimilo.
εἶββι μῆτ' ἰο φῆ. vel
εἰγ.

Omnes vero non ego
eloqui possum neque
nominare quibuscumque
heroum uxores viri et
filias, antea enim etiam
vox periret imortalis.
ἔμῃστος μῆτ' ἰο φῆτ' ἀυγμῆτος
loco ἔμῃστος. plus perf. pass.
ἔμῃστος.

Et hinc tandem
Ulysses surrexit
ad urbem at Pallas
multam calligenem
cirum fudit. benevolens
Ulyssis, ne quis Phaeacum
in solentium obrem
factus conviciaretur
verbis, et rogaret
quis nam esset
οἰδῶ. plus perf. pass. 3. Pers.
iug. ab verbo οἰδῶ. conit
iug. ab iug. iug. iug. iug. iug.
iug. ab iug. iug. iug. iug. iug.

Hoc loco multum nebulae superfluum
videtur ubi iam obcurus aër talia
in τρωάδοισιν gbeunt. Melius autem
dictum fuisset επισσο αἰερα qui
semper etiam quoz obcurus est, et
metu hoi adopta potest fuit.

Odyss. Rhaps. VI. v. 102.

οἷν δ' ἄστραυς σὶβι κάρ' ἔσσοιο ἰοχσαίε
 γ κατὰ τριχύτων πρὸς μελλυδῶν γ ἐσσημεντων
 ἄστροπυρρῶν ἰσθμῶν καὶ οὐκείης εὐλαφοῖ
 τῆ δὲ δ' ἀπὸ νυμφῶν κέσσι δὸς ἀγιοχοῖω
 ἄστροπυρρῶν παρῶν. γέφυρτε δὲ τὲ φρονα ἄγρω
 παρῶν δ' ἄστροπυρρῶν ἔσσι καὶ ἔσσι γδὲ μετῶν
 εὐλα δ' ἀστροπυρρῶν πρὸς τῶν κατὰ δὲ τὰ παρῶν
 ὡς ἔκ ἀστροπυρρῶν μετῶν πρὸς τῶν ἀστροπυρρῶν

Qua viq. reddit.

Qualis in Euroda ripis aut per iuga Lythi
 Exeret Diana chorus, quem nulle secunda
 Hinc atq. hinc glomerantur Oreades illa pharetram
 Tert humero gradansq. Deas supereminet omnes
 Latona tantum pertentant gaudia pectus
 Talis erat Diō saltem ve leta perrebat.

Odyss. Rhaps. VI. v. 229.

τὸν μὲν ἀδύνατον δύκεν δὸς ἀκχεροῦ
 μετῶν τ' ἀδιδεῶν καὶ παρῶν καδδὲ κασγῶν
 ἄλλας γὰρ κορῶν ὑακινθῶν ἀνδρῶν ἔσσι
 ὡς δ' ὅτε τις χρῶν πρὸς τῶν ἀστροπυρρῶν
 ἰσθμῶν ὄν ὑφαισῶν δὲ δαίρων καὶ παρῶν ἀδύνατον
 τεχνῶν πάντων, χαρῶν δὲ δαίρων τε δαίρων
 ὡς ἀπὸ τῶν κατῶν χαρῶν κέσσι τὲ καὶ οὐκείης

Qua viq. impletur.

Repletit Anales denaq. in luce refulsit

Qualis autem Diana in editis
 per montes sagittis gaudens
 aut per Taigetum andream
 aut erymanthum sese obles
 dens capris et volucribus arvis,
 cum ul cum illa nymphae
 filiae iovis argiochi. opertes
 ludunt, gaudet vero mente
 Latona, omnes vero ipsa cogite
 supereminet atq. fronte pari
 lis vero cognita est, pulcherrima
 licet omnes, in illa inter
 omillas excellerebat indomita
 virgo.

Hinc quidem Minerva
 reddidit ex Jove nata
 majoremq. adpectu et
 vpirioem, a cogite vero
 crispas denavit amas
 hys in flino flori similes
 quem admittum cum qui
 aurum arum pudit
 argento vir volens, quem
 Vulcanus docuit et Pelas
 Minerva autem omnifor
 riam gloriosa vero opera
 gratum et cogite et hume
 ins.

os humerorum deo similis namque ipsa deorum
 Cererem nato genitricis lumenque iuvenit
 Porpureum et latus oculis apparet honores
 Quale manus addunt ebori ceus, aut ubi flavo
 Argentum pariterve lapis iram datur auro.
 Odys. Rhap. XXI. v. 200.

ενδορ μιν δὲ ὄδ' ἀνδρῶν ἔγω, κακὰ πρῶτα
 γάρυδον εἰκοσὴ ἔστι τις παρσιδὰ γαίαν
 Et viny.

Domestici iam
 ego hic adsum,
 mala multa pos-
 sus veni viximo
 anno in patriam

coram quibus quibus adsum
 Proius Andas lybis ereptus ab undis.

Pro loco illud viny. coram quibus quibus
adsum non valet Proius ὄδ' ἀνδρῶν
 ἔγω, et quidem reserata brevitate.

Id. Rhap. M. v. 87.

γρῦτα ἐνδὲα εἰδὶ μελιββῶν ἄδινων
 πρῶτος ἐκ γλαφυρῶν αἰετῶν νεον ερχομένων
 βοτρυδῶν δὲ πρῶτον ἐπ' ἀνδρῶν εἰσιναίβιν
 αἰ μιν δ' ἐνδὲα ἄλῆς πρῶτον αἰ δὲ δὲ δὲ
 Vigilius reddit.

Sicut turbae sunt
 apum frequentium et
 petra cavata semper
 necans viventium, raema-
 kim volant in floribus
 vernis quodam quidem
 evada. huc frequentes
 volant, aliae autem illuc
 γρῦτα, ἰον. εἰδὲ. εἰδὲ

Qualis apes. setate prova per florea sura
 uery ad flagrantia mellar.

Odys. Rhap. XII. v. 208.

ω φιδος, γ γαρ πω τὸ κακῶν ἀδαγμονες ἔχεν
 γ μιν δὲ τῶδε μισθὸν ἐπὶ κακῶν, γ ὅτε κακῶν
 ἔσθαι ἐν ὅπῃ γ γλαφυρῶν κατ' ἔργῳ βίβῃ
 ἔσθαι καὶ ἐνδὲα ἐπὶ ἔσθαι πρῶτον. ἰε
 ἔσθαι ὅπῃ καὶ πρῶτον μιν γλαφυρῶν οἶον

O Amia, non enim illo puto
 meliorum ignari sumus, non quidem
 hoc majus impendit malum, quam
 cum cylops clauderebat in spelunca
 cavea fudi vi. et et hinc mea
 vulubile anulari, necis et
 prudentia effugimus, et nimis
 nam et horum meminisse vos
 puto.
 Poeti semper caribus addunt
 Pi.

Virgilius

Oscium neque enim ignari unius antea malorum
neque ad meminisse juvabit

Odys. Rhap. VI. v. 107.

Παδων δὲ ὄπις ἔχε καὶ ἐξὶ πόγ μιστῶν
et virgilius:

Quatenus deas caute supereminet omnes.

Odys. Rhap. II. v. 431.

Συβαροὺς καὶ τυγασ εἰσις εὐφροσύνης
et virg.

Ceteros magnos statuunt et vincta coronant.

Prudentia ex Homero in secundo Aeneidos libro

Il. Rhap. III. v. 95

ὡς εἶπε δ' αἰὲν ἅπαντες ἄκην ἔχουσα βίωπυ
Virgilius ait:

Conticuere omnes intentisq; ora tenebant.

Odys. Rhap. IX. v. 22.

σοὶ δ' εἶπε Κυδία Διὸς ἐπιτάξεσσι
εἰσὲς ὄρε' ἐπὶ μέλλον ὀδυσσομένης
et Virgilius:

Infandum jubes regina renovare dolores. ch.

Aferens equam Trojanum cantat

Odys. Rhap. VIII. v. 505.

ὡς ὁ μὲν εἰδύκαε, τοὶ δ' ἀκροῖα πολλὰ
ἄνωγον ἀμφ' αὐτὸν ἄρ' ἔχοντες
ἔχοντες δὲ βίβον ἔχοντες
ἔχοντες δὲ βίβον ἔχοντες
ἔχοντες δὲ βίβον ἔχοντες
ἔχοντες δὲ βίβον ἔχοντες

Omnes veni igna
caute supereminet adperdis
frante.

Ceterosq; coronatos statuunt
Lyoi

Sic dixit hic autem
omnes conticuere
cum silentio.
ἄκην h. l. adverbialis
et redditur placide.

Sibi autem dolores
meos ut dicam lachrymigeris
motos, animus pernit
lit, ut magis adhuc
lucens ingemiscam.

Sic ille quidem in aul
constitit, illi indicia
multa prosperebant,
deules circa ipsum.
Trojanum autem ipse
placuit consilium, aut
per unum eorum
quum sero ferro, aut
de reple dicitur pro:
fractam, in semi labem, an

Et vigilans quaeq; hoc mundo.

inveigentem esse ~~in~~
deum pleuramentum.

Il. Chap. VIII. v. 195.

εν δ' ἴσσης ἠὲ κενω ἀετῶν φέως ἡδυνάει
ἐλκον ἠὲ κενά μελ' αἶεν ἐπὶ εἰδοσόν ἀρούρα.

Et viuz.

Inidit autem in
oceanum splendidum
lumen solis habens
autem nigram in pes-
tilentiam terram.

Involvens umbra magnam terramq; pulvisq;

Il. Chap. XXII. v. 373.

ω ποποὶ γ' ἠὲ μελ' αἶεν μελ' αἶεν ἀετῶν
ἠὲ κενά γ' ἠὲ ἠὲ ἐπὶ εἰδοσόν πύρι κηρῶ

viuz.

Pape! ante
calidam molis
tactu est hector
quando remes
in ardit remes
igne in feto.

Sen nubi qualis erat elu.

Il. Chap. XIII. v. 363.

ἔρπε γὰρ ὄντιναι κάβρωδω εἰδον εἰντα
ὡς γὰρ νῆον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληντα
ἡδὲ δὲ πρῶτον δυνάστην αἶδος ἀγίτη
καθ' ἀνδρῶν, ἀνεδύον ὑπεχέτο δὲ μετὰ εἰσον
ἐκ τῶν ἀετῶν ἀπὸ βύθου ἕως ἀχαιῶν

Et viuz.

Interfuit enim Otho-
neum et Cabero, qui
aderat, et sane naves
belli ad famam vene-
rat. Relabat autem
thiam pilearum forma
optimum Cassandram
indolam, pollicebatur
autem magnum opus et
Troja invictos expulsum
se filios Achivorum.

juveniq; choribus mysticis
illis qui ad Turiam forte diabus
venerat.

Il. Chap. XI. 297.

ἄν εἴπεν ὡς εἰ δ' αἶοντε δὴ δὴ ἠὲ κενά μελ' αἶεν
ἀμφοῖν ἠὲ ἠὲ δὴ δὴ ἠὲ κενά μελ' αἶεν ἠὲ κενά

Et viuz.

Perexerunt ino
velut leones duo
per norem nigram
per stragum per
cadavera perq; arma
et sanguinem atum.

Inde lupi ceu

Il. Chap. III. v. 33.

Regiones et.

di pro dicit (per.)

ως δ' οτε τις τε δρακοντα ιδων παλινορθος απεσυν
 θρως εν βυθους υπο τε θροως ελαβη θυια
 απη τ' ανιχωρθεν αχρος τε μιν ελεε πρως
 ως ανδρς κειν' ομελον ενυ τρωων αχεροχον
 δευθας ετρωος υχιον αλεξανδρος θεοαιδης
 υιου.

Inpunitam aeneis veluti...

Il. Rhap. 22. v. 93.

ως δε δρακων επι χειρ' αεσις ανδρα μεγαυι
 βεβροκως κακα φασμακ' εδυ δε τε μιν χολος αινος
 θρηδαλιον δε δεδρακω χελοδομενος πρσι χειρ.
 ως εκτωσ αβρεσον εχων μενος ουχ' οπεχρωει.

Et Virg.

Qualis alii in luem coluber malo granine
 etc.

Il. Rhap. v. 492.

ως δ' οποτε πηλυδων ποταμωσ πεδιοιδε κατσειβι
 χειμαρρως κατ' αρεβφιν σπαρομενος διος ωρηβρω
 πολλας δε θρως αφαισας, πολλας δε τε ποικας
 υβρεστω. πολλων δε τ' αφροκεστον εις χαλα
 υιου.

Non in aggeribus uerbis cum iurans auis.

Odys. Rhap. XI. v. 208.

Ulyssum natum amplecti conetur
 τριβ μιν εφρορετω εδρασ τε μιν υμασ ανωγρ
 τρις δε μωι εκ χειρω σκην ικενον γ' κατ' οναρω
 επνατο.

Sicut autem in
 quis serpentem
 conspicuus uelut
 fugit mentis in cel
 bus tremor, occupe
 rit nebulas, retrag
 cessit, pallegr
 ipsum cepit in gen
 eu, retro in oymen
 cessit Inpunitam
 superborum aties
 filium timens ale
 xander diuinus.

ut autem draco in
 lustris montanus visum
 excedat pectus mala
 veneno, subitq; ipsum
 era gravi, toru magz
 huculur uertor quens se
 circa latibulum. sic Hector
 non cecit.

Veluti autem quando
 inundans fluvius in
 campum descendat
 torrens de montibus
 autus iouis imber,
 multas uero quercus
 andas, multasq; pinus
 secum fert, multasq;
 sordes in mare uoluit

Perquidem iocui
 amplectiq; me animu
 inuolabat, ter autem
 mihi e manibus quib
 imber, inuulis eham

Nec minus Hecatas apud Virg. Creusam
Terconatus ibi collo dare bacchia iuven.

Il. Rhap. II. v. 455.

υῦτε πρὸς αἰδέων ἐπιφλέγει ἀπείστον ὄδῳ
ἄστρος ἐν κροφῶς ἐκείδῳ δὲ φαίνεται κρη

Et Il. Rhap. IV. v. 452.

ὡς δ' ὅτε χαίμαρροι ποταμοὶ κατ' ἄστρον ἔροισεν
ἐς μισογάγκαν θυμὸν ἀλλήλων ὄφρουρον ὄδῳ
κροφῶν ἐκ μεγάλων κοίτης ἐν ποσσὶ χαλαροῦς
τῶν δὲ τὲ θυλοῦσε δεῖπτον ἐν ἄστρον ἐκείδῳ ποταμῶν

Velut ignis lucens
ambunt imensam
ignem mundi in
verticibus, procul
autem apparet apertis
div.

Sicut quando torrens
fluvii de montibus
fluentes in convellam
inferunt impetu-
sam aquam canalibus
ex moeris conasum
intra orbem horum
autem procul fragorem
in montibus auditur

Et viz
In segeti veluti est.

Il. Rhap IX. v. 4.

ὡς δ' ἄνθρωποι δῶν ποταμῶν ἄστρον ἔδουσαν
ἄστρον καὶ Ζεφειῶν, τῶ δὲ τρυκῆσθῃ ἄστρον
ἐλδῶντ' ἄστρον ἀμυδῶν δὲ τὲ κορυφῶν Κελευσῶν
κορυφῶν πολλῶν δὲ παρῆξ ἄστρον φῶκος ἔχουσαν

Sicut autem venti duo
portum cum orcut
piscosum Boreas et
Zephus qui e Thraie
api aut ventos repente
simul autem et unda
nigra adollidus, multum
vetem extra mare
algam flundunt.

viz
Adveni nupto cum quidam dubine vanti est.

Produta ex Homero in III
et IV. Ieneidos libro.

Il. Rhap. XX. v. 37.

ἄστρον δὲ ἀναίσο (viz τρυκῆσθῃ ἀναίσο)
καὶ παῖδε παίδων τοῖ καὶ μεσοπῆσθῃ γενῶντῃ

Nunc autem eane et
viz Iuganis imperabit, et
filii filivum gli quidem
in portum nabi punita

Et viz lib. III.
Hic domus et Ned ...

Odys. Rhod. XII v. 43.

αλλ' οτε δε την υβον ελειπομιν, εδε τις αλλη φωνη
φαινετο γαιων ελκ' υφανος υδε θαλασσα
δγ ποτε κωνην νεφελην ενδυθην κρονον
υγος οπρε γλαφυρος υχλος δε ποτος οπ αυτης
Orig. lib. III.

Sed quando jam
incalam decemius
negm uijiam aliqua
apperebat terrarum
sed eadem atqz mare
lum uero conulean
nebulam staliunt
laburinus, nauium
uipra cauam abem
uetus autem est
paukus sub igra.

Portquam altum tenuere rates etc.

Odys. Rhod. XV. 125.

Helena Telemachum xenius donat
δωρον σοι κος εγω τεκνον φιαε τησο διδωρι
μην' εδενυς χαιρον
Huius lib III.

Amice et her. . . . .

Odys. Rhod. XI. v. 9.

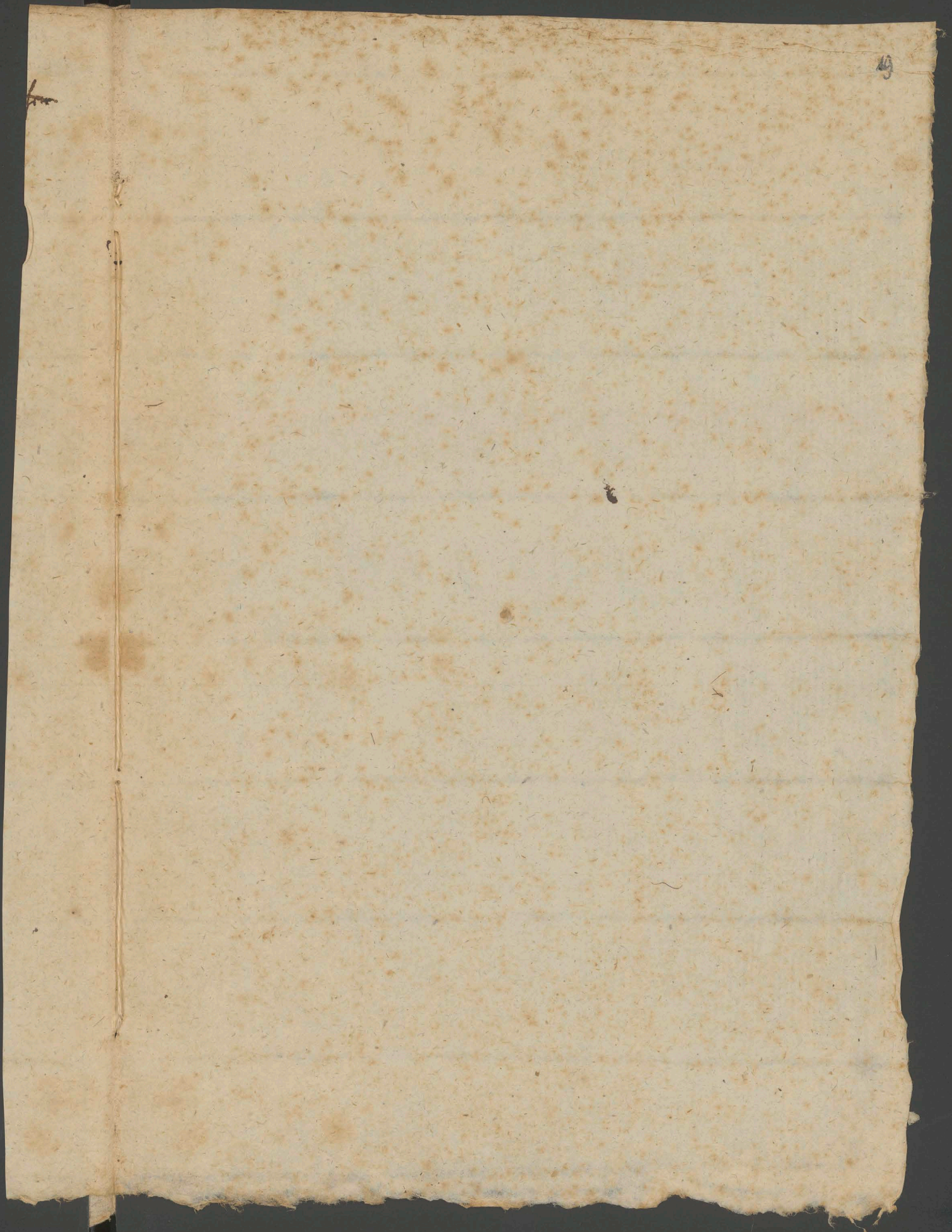
εργος δε οπλα εκασα πορυθαμενοι κατα νεφ
την δ' ανεμος τε υβρευσσες τ' ιαδουην
Orig. lib. III.

Nos autem amig singu-
lis ordinatis per nauem
redimus. hanc uentura
et gubernator dirigebat.

tendunt uela nobis, etc. . . . .

Odys. Rhod. XIII. v. 85.

Homerus uyllam et Charybdi ita deumhit
ενδα δε ενι εκυλλη ναια, δαινον λεδακκια
της υτοι φωνε μιν οδε εκυλλακος νεογιλλης
γινεται αυτη δε πελος κακως εδε και τη μιν
ρηγτιβαιεν, ιδων, εδε ει θεος ανδιαβαιεν
της υτοι ποδες = δουδελια πανταφαιρα
εξ δε τε οι δαιραυ περιμελλες εν δε εκασυ

6 purg
tv kv
pur
εξω
Π.

Odys
αντα
υμεν
πδυσ
αγκω
γ δ
σιγ

ατ
αλ
λι
αυ
Ο
α
Ν
Η
Ε

600
Κοπ
Τα δ
γδ
εγκ

Ν
Ν

ὄφρυδά μιν κεφαλῆ ἐν δὲ τρεῖσιν οὐδὲν
τύκνοι καὶ τάνεες πλάνας μελάνος δακτύλου
μυρσὸς μιν τε κατὰ σπυροῦς κενλοῖο δίδουκεν
ἔξω δ' ἐξέχου κεφαλῆς δρινοῖο φρεστέου
~~ἡ. τ. τ.~~ (de uiderantur nonnulla.)

Odyss. Chap. V. v. 270.

ἄνταρ ὃ πηδάτω ἰάοντο τεχνύοντο
γυμνοσ γδὲ οἱ ὕπνος ἐπι βλάσφροισιν σπιπτε
πληγιάδας τ' εὐβοῶντι καὶ σφύ δούνα βωπτην
ἀγκύον τ' ἦν καὶ ἔμαζεν σπικαυθὸν κἀλεγεθὶν
ἦ δ' ἄνοσ σρεφρῶν καὶ τ' ὤριων δόκοιοι
σὶν ἀπῶσος ἐστὶ δόστρον ὠκεανῶν

Ceterum quod temonem gubernat artificiose, sedens
aut somnus ei palpebris incedebat Pleiades contemplan-
ti et laide euidentem bootem, unamque, quam et
currum cognomento vocat, quod ibidem ueritatis alq.
Onionem obseruat, sola uero exersit est oceani
a quarum

Virg. lib. III.

Haud equis strato surgit Calinurus et omnes
Explorat ventos. etc.

Odyss. Chap. IX. v. 289.

ὄν δὲ δὴ μάσφας ὡσεὶ ἔκλυακας ποτὶ γαίῃ
κοπῆ ἐκ δ' ἐκκεφῆδος ἄμαδὺς γρε δειγ δὲ γάρεν
τῶ δὲ διαμῆσιδι τῶ μιν ἰσπλιβῶτο δόσπον
γῶδὲ δ' ὡσεὶ λῆων οὐρεβίτροφος γδ' ἀπιδεῖπεν
ἐγκῶτα δὲ βῶσκας τε καὶ ὄσα μνείδουτα

Virg. lib. III.

Visceribus miserorum et sanguine uocibus ato etc.

Huius autem uigilla inha-
bitat graviter uoxi-
reus hujus era uox
quidam quanta cadulli
leonis fit, ipsa autem
monitum ingens regis
quinguan ipsam leba-
bilus uerificatus, regis
si deus obriam ueriset
hujus utiqz pedes uent
duodecim omnes pedi,
sex autem illi colla
pudoya, in uingulis
autem horrendum cepit
inest oblongi autem
dentis, deni et frequendis
plem nigra morbis.
medio quidem per spe-
luncar uocam inuigi-
tus, pnes autem puzgit
capita grauis barati

Duos autem corrigens
quemadmodum calullas
ad terram illucit, celebium
autem humi effluebat
et irigabat terram, hos
autem membratum rese-
cans apparabat uenam,
deuorabant autem quemad-
modum leo montanus, neqz
reliquit in bestina et carnes
et ossa medullis plena.

Il. Rhap. XVI. 36.

νῆδες, ἄκ' ἄρα σοὶ γέ πᾶσις ἐν ὕπῳσι πῆδος
ἔδ' ἄρα μετῆς, γλῶσση δὲ βε σὺκτε δαίδαββα
πῆδος τ' ἰλιβετοὶ ὅτι σοὶ νόος ἐστὶν ἀπῆγης

Ving lib. IV.

Ne tibi diva parens etc.

Odyssaea Rhap. IX. v. 530.

δος μὲν οὐδὲ γὰρ πολίπορον οἰκᾶδ' ἰκῆσαι
ἕιον λαίρτω, ἰθάκη ἐν οἴκῳ ἔχοντα
ἀλλὰ εἰ οἱ μοῖσι' ἐστὶ φίλος τ' ἰδῆσιν καὶ ἰκῆσαι
οἶκον εὐκτῶμενον καὶ ἐν ἐς πατρίδα γλαίων
οὐκ ἄκακος ἔλθοι, ἀλλ' ὅπως ἀποπᾶντας ἔσταίρῃς
νῆος ἐπ' ἀλῶσις εἴσοι δ' ἐν πύρρα οἴκῳ

Et Ving. lib. IV.

Et postea amiche preces si tempus potius etc.

Traduta ex Homero in libro V. et III. Iliadis.

Il. Rhap. XII. v. 403.

ἀλλὰ ὅτι δὲ νῆσον εὐλοπομεν, ἔδε τις ἀλλῶ
ἔλῳστο γάραων, ἀλλὰ ἔρανος ἔδε δαίδαββα,
δὲ τῶσε κνάριον νεφελῶν ἐσγῶς κρονίον
νῆος ὅπως γλαφῶσι, ἔχουθε δὲ πᾶντος ἔπ' αὐτῆς

Et Ving. lib. V.

ut pelagus tenere rates, ne jam amplius ulla etc.

Il. Rhap. XXIII. v. 220.

οἶνον ἄρῳδομενος ἔραδῖς χεῖρ' ὀϊσε γλαίων
φύχην κικαγῶκον πᾶσι κλάσας δαίδαβο

Et Ving. lib. V. ~~vina~~ ~~unde~~

Vinaza, unde etc.

Inimicus non aliquid
tibi pater erat, eques
Peleus nec Phaeis
mater ceruleam
autem se reperit
mare pelagum, aliquid
quia tibi mens est
vina.

Da ut Ulysses urbem
evereri in patriam
non veniat filius Laer-
tis in Phaea domum
habens, et si illi
patrum aut amicorum
videre et pervenire
domum bene adifi-
catam et eam in
patriam terram, deo
male veniat, postquam
perdidit omnes viros,
nave in aliena inven-
niat autem detrimenda
domi.

sed grandiam insulam
deserimus, neque aliqua
nepiam apparebat terrarum
sed colum atqz mare cum vero
ceruleam nebulam elabit
Saturnius navim supra
cavam obumbrat potius
est sub ipsa.

Vi un exharicus henni
fuit, terramqz rigavit
anim un vocans nitei par
tuli.

Il. Rhap. XXIII v. 56.

Εἰδὼ οἱ Δωρῆκα τὸν ἀστροπαιὸν ἀπυλοῦρον
χάλκιον ὃ περὶ ἄρμα φάειν καὶ βίβροιο
ἀμφὶ δέδονεσθαι
Et viz lib. V.

levibus huius haniis consertam aurog, fulicem loricam.

Sicutam visorum certamen utrobique simile
et quia veribus est apud utranque, numera-
ris locum loco similem lecto inveniat
initia sunt huius.

Il. Rhap. XXIII. 358.

Ἰδοὺ δὲ μετασοῖχα, ἔγμυρ δὲ τισυρῶν ἀχιλλῶς
Viz lib V.

hec ubi dicta locum capiunt etc.

Pugile certamen incipit Homerus Il. Rhap.
XXIII. v. 686

ἀνδρῶ δ' ἀναδοχόμενα χεῖρβι σὺ βαρυδία ἄρ' ἀμφω
ὄντ' ἔ' ἔπιδον ὄντ' δὲ βῆσι φάειν καὶ βίβροιο
Et viz lib. V.

Et viz lib. V.

Concedit in digitos, extemplo amictus uterque

Sic Il. Rhap. XXIII v. 850. incipit
vagitatum certamen

ἀνδρῶ δ' ἰδοὺ δὲ βῆσι φάειν καὶ βίβροιο
καδ' ἰ' ἔπιδον δὲ βῆσι φάειν καὶ βίβροιο
Et viz lib. V.

Et viz lib. V.

Prolixus et fleas ceteri certam sagittarum, etc.

Il. Rhap. XXIII. v. 100, ubi de Patrolo
qui Achilli in somnis adparet

ἠχέτο τισυρῶν

Dabo et thocum
quam a castro pso
ab etuli dorem, quem
circumferentia fulgentis
thanni iscum volvitur

Stabant autem,
ex ordine signarum
metas achilles.

Ex adverso autem
levatis manibus sal-
dis simul ambo
congressi sunt adqz
ipis graves manus
comixtae sunt.

At his sagittariis
prociis nigrum verum
prociis aut decem
bibennes, decemqz occu-
culas.

Quamvis enim
sub tenam tanquam
funes abis manus
et idem.

Ving lib. de Anchise qui fregit
in comis adparet.

dixerat et tenues fugit ex humis in auras.

Odyss. Rhop. XI. v. 203. ubi Ulysses
conatur animam matris amplecti

Ἰσος περὶ ἑσπεροῦ ἐδιδρακτοῦ ἢ περὶ ἑσπεροῦ ἀνδρὸς
Ἰσος δὲ περὶ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἢ καὶ ὄντιον
ἑσπεροῦ

Ving lib. IV. de anima Patris

Per conatus erat collo dare brachia circum etu.

Il. Rhop. XXIII. v. 510.

μαστοὶ δὲ εἰεν εἰς αὐτὸν καὶ ἀντιπρόσωπον οἱ δὲ οἱ ἴπποι
ἴππους ἀντιπρόσωπον ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ
καὶ δ' ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ

Ving lib. V.

Non tam precipites biceps certamine campum.

Il. Rhop. XXIII. v. 763.

ὅς ὄδυσσος εἰεν ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ
ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ

Ving lib. VI.

Ecce volat celerem, terit jam calce Pedes

Il. Rhop. XXIII. v. 163. de sepultura Patrocli:

Ἰσπεροῦ δὲ πρὸς ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ καὶ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ
ἑσπεροῦ δὲ πρὸς ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ ἑσπεροῦ καὶ ἑσπεροῦ

Ving lib. VI. de sepultura Aiaci.

Principio pinguem laedis et robore secto etc.

Per quidem inuis
amplectiq; me animam
involabat, ter autem
mili ex manibus
umbra iuxta, et
somno simulq; ad-
labat.

Ulysses autem
semper agitabat per
humeros, ipsi autem
egri in altum tol-
lebantur, leviter per-
currentes viam, sem-
per autem amaram
pulveris gutta percu-
liebant.

Ulysses cur rebat
prope atq; a tergo
veligia premebat pedibus
ante quam pulvis circum
penderetur.

Funeratores autem ille
manebant et accu-
labant ligna percussit
autem pyram centum
pedum quoquo versus

Ipsum quoque utique lumbi in ignis
sunt panis

Odys. Rhap. XII. v. 12.

ενας εστιν νεκρος τ' ελκλιγ και τευξειδ νεκρος
τορπιλον χαλκωτες και εστιν συδην εφοβουδης
πυξερην εκεοτατω τορπιλω ευρετο εσερπον

Virg. lib. VI.

At jus Aeneas ingenti mole sepulchrum elu.

Il. Rhap. XXIV. v. 231. de somno

ενδ' οπιο δρυπυλγω κρυβιγγω δαυατω
Virg. lib. VI.

Tum cor sanguineus lethi copor.

Odys. Rhap. XI. v. 666. de Pelberis umbra

νυν δε βε των οπιδων γυραφορην ε παροριτων
προς τ' ελλογης και παρτος ος ετρεφε τινδον οντα
τελερωγης δ' ολες μεγρον ενι μεγαλους ελκιστες
μυ μ' εκελευσον εδωτορον των οπιδων κρυβιστιν

Virg. lib VI. de umbra Palinari:

Quid te per caeli juvenum lumen et auras elu.

Odys. Rhap. XIII. v. 79. ubi Ulysses dormiens

a Chaeceanibus eductus

και τω νεκρω επος εστι βδ ελκροδιν/πυπτε
νυκτορος γοισος δαυατω εφρισα ροικω

Virg. lib VI.

peritibus parentem

Dulcis et alta quies placidag, simillima morti.

Il. Rhap. VIII. v. 16. ubi de Troiano

τοσσο ενος δ' ειδεω εδον θεωνος εσ' ατρογλογ

Ceterum postquam
cadaver combustum
est, et una mortui,
bactro concussit et
recuper cippo creta
fiximus in cippo cumo
sepulchro remum fide
factum.

labi somno obvia
vit mortis fratri.

Num te percos qui
post te sunt, oro,
non presentes, per
uxorem et patriam
qui amittunt, par
vus cum oves, Pa=
lenachung, quem
unquam in edibus
reliquisti, ne me
inde Allectum in
pultem dixeris
postea relinquo.

hinc uavis conus
in palpatibus inuict
inexcitabilis juvenis
simas morti proxime
similis

Tantum sub inferas
quantum celum distat
a terra.

Virg. lib. VI. de Odem

his petat in proceris tantum alu.
cum lantemus quod

Odys. lib. XI. 375.

καὶ πιδυρον αιδον γαυς ερικυδεις οον
καρμενον εν δαπιδω οδ επ ενεα καὶ το πιασαντα
γυππε δε μιν εκκαδεις δε παρμενω γυππε εκσερον
δασδρον εβω δυνοντες οδ' εκ απλουνετο χεσβι

Et virg. lib. VI. etiam de Tithione
Non non et Tithion alu.

Il. lib. II. v. 488.

πληθον δ' εκ αν εγω μυαδυβομαι εδ' ονωμενω
εδ' ει μοι δεκα μιν γλοοβοαυ δεκαδε σωματ'
φωνυ δ' αγγυκτος χαλκρον δε μοι γυπο ενειυ

Et virg. lib. VI.

Non mihi si linguo iunt centum alu

Odys. lib. XI. v. 304.

την δε μετ' ιφιμεδαϊαν αλλεουγ παρα κεντη
εβιδον γ' δε φαδκε ποβαϊδαυιν μυζγυαυ
καὶ ε' εδυκων δυο παιδε (μυνουδαδιο δε γενοδεν)
ωπον τ' αντιδου, τηλεκλαϊτον τ' εφιαλτην
εβ δ' μεκισος τρεφε λευδαρος αρωα
καὶ ποτω καλιςφς μεταφε κλινον οριωνα
ενωραυ γαρ σοι γε καὶ ενναπεχευς γβαν
αυρος ανδρ μυκος γε γενοδην ενωσφουιοι.
οι εα καὶ αδαλαδουβιν απελετση εν οδυμπω

Et Tithionem vidit
lesne glorie se velam
prophatum in rem
mente, hic autem
per novem iuebat
jugera, vultures autem
ipsum atting, acce
plentes pecum efflate
bant voratum in ho
mitteres, ille autem
non abiebat manibus

Multitudinem autem
non dicam non nomine
neq, si mihi decem quic
lingue decem et ora ex
vox et insangabilis
oneum et mihi pectus
inereet.

Postham Iphimedean
Alloei uxorem vidit, qui
sane dicebat neptuno
fuisse comitantem et
reperit duos filios, et
breui vira fuerit, Okhuna
virilen et inlydum
Ethiaken, quos cepte
longissimos enutrivit
alma terra, et longe
pulcherrimos post inlydum
tum Orionem, novem
enim cum essent novem
cubitum erant latitudine
eterum longitudo erat novem
ulnar. qui eand timorabilibus
minabantur in olympo

Et viij lib vii.

Hic et alloidos imania argea vidi;

Traduta ex Homer in septimo et octavo Iliados libo.

Odys. Chap. X. v. 207.

Χρυσων δε εν βυβυββι τετυγμενα δωματα κυρκυς
ξυνοβι λαββι, πρηνεκεπτω ενι χωρω
χρυσου δε μιν αυλοι γδαν ορεσσοι γδε λεοντες,
τοσδε αυτω καθεδελεζω επι κακα ερεμεακ' εδωκεν.

A v. 220.

εσαν δ' εμει τετυγυβι θεας καλλιποκαμοιο κυρκυς
κυρκυς δ' ενδοι αλγων ασιδγυβς επικαλυ
υσον επιχομενες μεγαυ αμφοροτον . . . . .

Inveniebant
autem in vallibus
aedificatos aeneas
edes polydis lapideis
his conspicuo in
loco, circa autem
quam erant, lapidei
montani alpes
leones, quos
illa demulserat,
postquam mala
pharmaca dedit.

habant autem
in januis deos pulchros
comos, circa autem
inibus audiebant
cantilantem voce
pulchra, telam per
currentem ingentem
et divi nam.

Et viij lib vii.

Proxima Arciae raduntur littora terro. etc.

Odys. Chap. III. v. 701.

ω ξινοι τινες εσε ποδων πλασιδ' υψα κυριστα
γ τι καταπρυξιν γ μαφιδιωσ αλαδγυβς
δία τ' αγισγυβς υπρεσ ελα τοι γ' αλωωντογ

o hospites quinam arbis,
unde humidos navigalis
vias, an aliquod lab regio-
nem, aut temere erratis
tanquam praedones per mare
qui errant.

Et viij lib vii.

Quid pelibus, quae causa rates etc.

Il. Chap. VI. v. 492.

πολεμωσ δ' ανδραββι μελεσει ηα
παβιν, εμοι μαδισα

Bellum autem viris
erit omnibus
mili autem maxime.

Et viij lib vii.

Bella viri paucorum gerant.

Al. Rhaps. II. 459.

των δ' ὡς ὄρνιθων πετυγμένων εἶνεα πολλά
χρυσῶν γ. χρυσοῦν γ. κοκκῶν δελιχοδέρων
ἀδω ἐν λιμάνι καίσις ἀμφὶ ἑστῆα
ἐνθά καὶ ἐνθά πρῶτονται ἀγαθόμυα παρσηγεῖν

Et ring. lib. VII.

Ceu quondam nivei inter nubilae clypeo,

Al. Rhaps. XXI. v. 226. De equalibus a Borea pugnantibus.

Ἰὼν δὲ ὅτε μὲν ἄκρῳθεν ἐπὶ ζένδωρον ἀρῶν
ἀκρῶν ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ πῶν ἴσον γδὲ καδελῶν
ἀλλ' ὅτε δὲ ἄκρῳθεν ἐπὶ εὐρεῖα νῦντα Ἰαλλῶν
ἀκρῶν ἐπὶ ἑγγυμῶν χαλῶν ποδῶν ἴσον

Et ring lib. VIII. de Camilla,

Ille vel in sacris regibus etc.

Al. Rhaps. VII. v. 320.

Ἰὼν δὲ νῦντα δ' ἀνῶντα διγνεκεῖν γεσῶν
ἴσως ἀστῆδες ἀνῶντα ἀγαμέμνον

Et ring lib. VIII.

Venerit Aeneas simul et Priam juvenis.

Homerus elatim pergit.

ἀνῶντα ἐπὶ ποδῶν καὶ εἶδενος ἐξ ἴσον ἴσον
τοῦ ὅ γεσῶν πάντῶν ἴσον ἐξ ἴσον μῦθον

Νῦντα

Et ring lib. VIII.

Postquam exempla haec etc.

Forum sicut
Avium volatilium
gentes mullae
anserum vel
gruam, vel ygnu-
rum longum cultum
habentium aciebus
perku Carthii circa
flumina, huc et ibi
volant gaudentes

Ille autem quem
vallerant in fertile
arvo, per annum
epicarum fructum
currebant neque
frangerent, at cum
vallerant superlato
manis dorca in semi-
late lillio manis ab-
centis currebant.

Epulati sunt
longi partibus autem
longis, Aiacem honor-
avit Aeneas tate
dominans Agamemnon

sed postquam poles
et ibi deiderum
exemerunt hic
venex prius omnium
texera con ilia cepit
nectori.

Il. Rhod. XXI. v. 362.

ως δε λεβες ζει ενδον/σπερομενος προς πολλω
κνισθη μελομενος απαλοτρεφως διαλασο
παιδωδεν αμβρολαδην υπο δε ξυλα καγκανα κειται

St. Virg. lib VII.

Magnis veluti cum flamma sonore etis.

Il. Rhod. II. v. 41.

εξεστο δ' εχ' υονη, δευ δε μιν αμφεχοντ' ομφη
εξεστο δ' ορνωδες μελακον ενδον χιτωνα
καλον υψιστον περι δ' αυ μεγα βαλυστο φερος
ποθθ. δ' υπαυ λιπαροισι εδωδατο καλα πεδεια,
αμφε δ' ερωμοισι βαλυστο ξυφος ερσορογλον.

Virg. lib. VIII.

Evandrum ex humili lecto, lux civitat alma, etc.

Il. Rhod. V. 669. de Notoe

ειδ' ως εφορευμ δευ δε μοι εμπειδος κει.
ως οποσ' ηλαιοισι καυ γυν νανκος ετοχδε
αμφε βογλαδην οτ εγω κταρων ιδομορεα
εθλων υπαιροχιδεν ος εν γλιδι νευτασθε
ροισι τελευτομενος ο δε αμωνα υβι βογββιν
εφλαστ εν πρωτοισιν εμεις απο χειρος κωστι
καδ' δ' επρεδεν.

Virg. lib VIII. de Evandro.

Omnia presentos referat si fugiter annos etc.
Il. Rhod. XXII. v. 317.

οιος δ' εσγρ εβι μετ' εσραβι ιωκτος αρωδγω
εβπερος, ος καδισος εν εσραω υσδωα x 549.

Sicut autem lebes
servet inles, dum
urgetur igne multo,
arvinam. liquoribus
bene saginati eius
undiq, ferventer, sub
ligna circa versant.

Vanexit autem ex
domo et divina
cum irumpidit
vota, sedis autem
arctus mollem
induit tunican
pulchram et novam,
circa autem magnum
jeit pallium pedibus
sub teneribus ligavit
palestra calcamata
et iram hameros
ligat ensem

Ulivam in estate
florem, robor vero
mili firmam esset
civitate elidenibus
et nobis contentio audis
pro abactione boam, quare
ego interfeci Phymoneum
habem proochidem qui
in Elis habitavit, jignos
alrigens, hi vero auxilians
suis bobus vulneratos
et inter jument, mea
a manu jactu, et civitate

Qualis autem stella videtur
inter astra nurbis heperus,
heperus, quod pulcherrimum
in celo est stella

Et Virg lib VIII.

Dualis ubi oceanus perfusus luvifer unda, etc.

Il. Chap. XVIII. v. 68. de armis Achillis

ΑΥΤΑΣ ΕΠΣΙΔΟΥ ΤΡΟΥΖΕ ΒΑΛΛΟΣ ΜΕΓΑ ΤΕ ΣΤΕΡΕΟΝ ΤΕ
ΤΡΟΥΖ' ΑΡΧ' ΟΙ ΔΙΩΣΥΚΑ ΦΑΡΩΤΕΡΟΝ ΤΥΡΟΣ ΚΟΥΡΥΣ
ΤΡΟΥΖ' ΔΕ ΟΙ ΚΑΡΟΝΔΑ ΒΕΙΔΑΡΟΥ ΚΡΟΤΑΡΟΥΣ ΧΑΡΟΥΑΝ
ΚΑΛΩΝ ΔΑΙΔΑΛΕΥΝ, ΕΠΙ ΔΕ ΧΡΥΣΕΟΝ ΔΟΡΟΝ ΥΚΕ,
ΤΡΟΥΖ' ΔΕ ΟΙ ΚΥΡΜΙΔΑΣ ΕΑΝΕΣ ΚΑΘΟΙΤΕΡΟΙΟ
ΑΥΤΑΣ ΕΠΕΙ ΠΑΝΘ' ΟΥΡΑ ΚΑΜΗ ΚΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΡΓΕΣ
ΜΥΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΟΣ ΝΥΚΤΕ ΠΡΟΤΑΓΕΥΝ ΔΕΙΣΑΣ

at postquam fabrica
verat ceutum magnum
solidumq, sicut si
thracium, splendido
rem ignis fulgore. Ita
ut ei etiam galeam
perham temporibus
aptalam, palliam
variegatam, clypeum
aurum posuit
cristam, sicut etiam
ei cretas e dentili
clanru, at postquam
omnia elaboravit
imulky Valcanus
coram matre
achillis, posuit
ad hallens.

Et Virg lib VIII. de armis Aeneid.

Arma sub adversa posuit radiencia quernela.

Cuj addendum et anteposendum ex Aeneid
doi Chap. XIX. v. 8.

ΤΕΣΤΑΤΟΙ ΕΝ ΧΕΙΡΕΣΘΕΙΝ ΕΧΩΝ ΤΥΣ ΑΥΛΑΝ ΔΩΣ
Sua virgulis ita loco citato reddi:

oblectabatur autem
in manibus tenens
seu splendida dona.

Ille Deo donis et tanto laetus honore.

Gradutes ex Aeneid in IX Aeneidos libro

Il. Chap. XVIII. v. 332.

Ισι ΔΕΑ ΤΥΣ Τ' ΑΣ ΟΕ ΔΕΩΝ ΓΡΟΙ ΑΓΓΕΛΟΝ ΥΚΕ

Et Virg.

In Deum celi quis te mihi etc.

In Dea quis te
Deorum numquam
michi mihi etc.

Il. Chap. XII. v. 440.

ΑΥΤΟΑ ΟΥΠΟΔΑΡΩΙ ΤΡΩΩΣ ΣΥΦΟΥΣΕ ΔΕ ΤΡΟΥΧΟΣ
ΑΡΧΑΙΩΝ, ΚΑΥ ΝΕΥΘΕΙΝ ΕΝΟΥΣΤΕ ΔΕΠΤΙΑΔΑΣ ΠΟΥΣ

Et Virg.

sed vos o lecti ferro quis vincere valem etc.

Aeneidum equites
Troiani, et perumpite
meum Argivorum,
navibus in ille,
ceterum cum adventum
ignem

Il. Iliad. XIX. v. 175.

ων δ' ερχεσθ' επι δεσπνον τινα ξυνοχουμεν αργα
et viz.

Quod superest leti bene gentis corpora rebus.

Il. Iliad. XI. v. 255.

τυδαϊδω μεν διοκε μενεπτοχερωσ θεσδομυδες
αδω γανον αμφυκες τω δε εον παρξ υγοδι αειδιπτο
και βακχοσ αμφι δε οι κυρην κερα λυβιν εδωκω
ταυραϊεν. χιφαδω δε και αλοφον γρε καταλαιωσ
κακλυτωσ θυρωσ δε και γυ βαδερων αϊσων
μεριωνησ δ' οδοσβυι διωδω βριαν γδε φαρετρην
και ξυφοσ.

Et aut illaerzmanns humero simul exiit ensem. etc.

Il. Iliad. XI. v. 272.

τω δ' εππει εν οπλοισιν εν δεινοισιν εδωλγω
βαν ρ' ιγωσ διπετρην δε κερν αντοδι παντασ ροισησ
et viz.

Prohinc armati incedunt, quos omnis euntes etc.

Il. Iliad. XI. v. 469.

τω δε βατην πρωτογο δια τω ενδρα και μελαν αϊμα
αιφα δ' επι θεγκων ανδρων ταλοσ εκβον ιοντεσ
οι δ' οιδον κατατω αδδελκοτησ εντωα δε θειν
κατα παρ' ανσοιβιν χυδονι κεκλυτο οι κατα κοσμων
τρεισοιχοι, παρξ δε θειν εκασω δεροφησ ιπποσ
et viz.

Egrediuntur superant fossas noctisqz per umbras etc.

15.
Hanc autem ite
ad prandium
et cum itomus
melium.

Pikide quidem
redit coriclaris in
melio Thraeymades
ensem amipilem
nam suas apud
naves reman-
erat et euntium et
galeam ei impos-
uit capiti laminam
sine uno et exister
qui caris vocatur,
lectus autem egypti
pubescentium juvenum
Meriones autem Ulyssis
redit arcum pharetra
et ensem

Si vero postquam
arma gravia induer
vult perireunt
in, reliquerunt
autem illis omnes
optimates.

Hi autem progre
sunt ubi per
arma et atrium
crucem, abstin
autem ad Phraum
vivosum uthorlon
fokapud ad venerunt euntes,
quos autem dormiebant
cumque labore deperit, arma
vero ipis pulchra
juxta quos terra
arclinata erant, pulchre
quander triplici orna

† Πλ. Rhap. II. v. 889.

ἀλλ' ἔκ μισοκοβίν εὐνοῦδατο κέβρα μελαίναν
Et vitz:

sed non augurio
evitavit nuptias
nigram.

sed non augurio potuit depellere nuptias.

Πλ. Rhap. XXII. v. 447. De Andronache luctu ager
Aetorem.

Κοκκῶν φησὶ καὶ ἀμύγες ἀπὸ πυρρός
οὐκ ἴδ' ἐλεεινὰ γὰρ χαμαὶ δὲ σκτεροὶ κέβροι
et paulo post

Lamentationem
vero audivit, et
ululatum a luctu
hujus autem conu-
sunt membra et

ὡς φάρμυ μὲγαλοιο διέδοστο μαιναδί ἰδὲ
Παλαρῶν κέβροι

Et vitz

in Memia fama iust metuzz etc.

Πλ. Rhap. I. v. 4.

ἀνδρῶν δὲ ἀλογία τρυχε βουνοβί
μισοκοβίν τετραβίν.

Et vitz

canibus data proda latinis

Alitibuezz jaes.

Πλ. Rhap. II. v. 135.

ὡς πῆσπορες κακ' εὐεγγ' ἀιχαίδες, ἔκ εἰδ' ἀχασοῖ

Umbelles mala
vityperia, Achaid
non item Achivi.

Et vitz

Ὁνερδ' ὀφρυγῶν, νεγρῶν ἐνιν. ὀφρυγῶν

Πλ. Rhap. I. v. 403.

τῶν δ' ἐκείναι φοιῶσιν ἀπολλῶν

et paulo post.

Ἐνιν δὲ κλάξαι γεννοῦ ἀγγεῖων βίω

et post.

ἀντας ἐπειτ' ἀντοῖσι βέδος ἔχρηστικῶν ἀφουρῶν

Et viiq. audit et celi genitor de parte serena, etc.
Il. Rhaps. XV. v. 735.

ye τινος φέρει ενος αὐδαιγος οἴκοιο;
ye τι τειχος αειδιον ο κ' ανδραβι ανωρον εμνοει

Et viiq.

duos alios muros etc.
Il. Rhaps. VIII. v. 306.

μυθων δ' ως ετιρωε καςυ βαδου, γτ' ενι κρητω
καςπυ βασιδομενυ νοτιγχι τε αιδευσθιν,
ως ετιρος εμνοει καςυ πυδελι βαδουδυ

Et viiq.

Porpeneus veluti inquit humeros cerix collapsea reumbit
cum flos euasius aratro.

Il. Rhaps. X. v. 31.

τω μρω αεα τρωπ αεατε ποδαων υψιδων
εσταδων ος οτε τε δευεσ ορεβιν υψεκεσφωα,
χαιτ' ανημον μιννοει καυ δετον εματα παντα,
γογυβι μεγαλυβιν διγυρθελλεα αεαροα
ως αεα τω χριεεβι πεποιδοτες εδε ριγφθ
μιννον επεχομινον μεφτε αδιων, εδ' εφεδοντο

Et viiq.

Portam quod imperio davis est omnium recludunt.

Il. Rhaps. XXIII. v. 38.

οιμυβεν δε χαλεις ος τ' αειτος υφρεστυρεα
ως τ' αειδιν πεδωιδ' δια νεφρων ερεδενων
αταλον γ αεν' αμαλην γ πτωκα λαζων

Et viiq.

Dualis ubi aut leuorem aut condenti corpore yggum etc.

An aliquos pulchros esse adjuutores a tergo aut murum aliquem fortiores qui vicius motem avertat?

Porpeneus autem veluti in alteram partem caput inflexit quod in hato fructu gratum humilidabibus, seris aut in alteram partem inclinavit caput caseide depressum.

Hi utiq. ante portas altas stabant, in ut quando operibus chant in manibus procedo, quod ventum sustinent, et pluviam per omnes dies, radicibus late diffusis firmate, in vane hi duo manibus petiet vinibus sustinebant aduenientem magnum Aivum non fugiebant

Trit autem converius veluti aquila alte volans quod descendit in campum per nubes obscuras, raptam vel agnam tenentem, vel leporem, simidum.

Il. Rhap. xi. v. 409.

αὐτὰς δὲ προάσσει ἐν Τριχέβι δῶκε γὰρ δῶκε
ἔπειτα δὲ ἄσπετος δὲ βροχὴ γῆρας γῆρας πρὸ
ἔπειτα δὲ μετ' ὀπίσσω ἐπὶ δαφνὸς κομμετῶτες
ὅτ' ἄνιγ.

Follibus invadunt, et folias aggerum complent.
Il. Rhaps. i. v. 528.

γὰρ καὶ κωνυβίον ἐπὶ οὐραῖς τοῖς κρονίων
ἀμφοτέρωθεν δ' ἀπὸ χερσῶν ἐπιρροῦσαν ἀνάκτορος
κεῖται ἀπ' ἀνακτορίου μέγα δ' ἐλπίδα οὐλομένην
ὄνιγ.

Arrunt et totam nuda temerant Olympum.
Il. Rhaps. xxii. v. 411.

ὡς δὲ ἐν ὄντι κωνυβίον καὶ ἀνδραγαθὸν δεξιότητι
καταγίγος γὰρ λείων ἔργων ἑστῶσι βυρσὴν βυρσῶν
ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναστῆσαν ἀστὴρας
ἀπὸ τοῦ ἰσάντων καὶ ἀκροῦσθαι δαμναίας
ἀφῆκεν ἐκ χερσῶν, τῆ δὲ ἔπειτα κωνυβίον καὶ
ἀπὸ τῆς ἑστῶσας ἀφῆκεν δὲ μὴ ἐκείνη.
ἔπειτα τῆς ἑστῶσας ἑστῶσας ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν
ὀπίσσω ἰσάντων τῆς ἀπὸ τῆς ἑστῶσας ἀπὸ τῆς

Virg. non ita sed multa jenuis et levius:
ut fera quod denza venandum. elu.
Il. Rhap. i. v. 4.

ὅτι οἱ ἐκ κωνυβίον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνακτορίου
ἀπὸ τῆς ὀπίσσω ἐπὶ δαφνὸς κομμετῶτες
ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναστῆσαν ἀστὴρας

Ipsi vero perites
armis armati in-
bant, imbecum
vero clamor fiebat
ante auram p...
ex autem cum ego
sibus quod possam
instructi fuerunt.

Dixit, et nigris an-
runt superciliis sa-
tundis Ambronia
autem comae, deffer
demit regis ex
cojute immortali, et
magnum concussit
olympum.

Veluti quando inter
canes et venatores
aper iive leo versa
tus vercatu prohibu
(dine) iugubians, hi
autem turris inter
se ipsos preparantes
stant adversi, et
crebra iaculantur
de manibus epacula
illis autem nunquam
pauet in eloricum.
neqz brevis, auras
ia autem ipse cum
ocis aut, frequenter
vestibus ceteros
virosum tentans
quaqz, inuit, haec
cedunt ceteros
virosum.

τοιοι οι που δειν απο καρτος τε και φρον.

lucet ei ex galea
et sicut in speculis
ignis et stella autem
si simili quod
maxime splendide
lucet in oceanis lotis
talis ei ignis lucet
a capite et humeris

Et Virg.

Et quidem in modis nunc ut

Premunt in vertice erida sanguinea, dypocorychis.
Pravuta ex Homero in X. Aeneidos libro

Il. Rhaps. III. v. 2.

σφαις μιν κλαγγη τ' ενωπυ εδωκ ορνιθες ως
εΐδοντες κλαγγη φρεσων πελαγ εβλεποντες προ
ειν' επε εν χειμωνα τρυγον και αλιεφρον ορνιθον
κλαγγη τριβη πετοισι επι ω κρανια βωων

Trojani quidem
cum conitibus et
clamore incedebant
sicut aves, veluti
clangor gruum
est in aere, quod
postquam frigoris
pugnavit et
immensum im-
breum cum clangore
hoc volant in
Oceanis fluctibus

Et Virg.

Pala manu jacent quales sub nubibus etna.

Il. Rhaps. VI. v. 488.

μοιραν δ' ετινα φυμι πεφορμωον εμπνευα ανδρων
ε και κεν εδε μιν εδδον επην εα πρωτα φρεσων

factum enim dico
neminem efugisse
hominum, nec in-
probum nec probum
postquam primum
fuerunt nates.

Et Virg. perbene

Pat na, uigz dies breves et ineparabile tempus, etc.

Pl. Rhop. XXI. v. 192.

εν ταντοι νυν σοιδο μ' ιχθυον ο' ωταυς
διμ' χπολυχρυβοντασ ακυδγες εδε σε μυτγς
εωδερμωε βλεχεεσβε βογβετασ αλλα βλαμανδρος
οιβοι δινεαυς εβο χαλοσ αεσα κωλπον

Et Virg.

Iethinū metuende jae, non te optima mater.

Pl. Rhop.

ωσε λειον εχασε μαφθαω επι δωματι κρηθασ
χαισων γ ελαφοι κρεσων γ αεσιον αεφα
παινωων

Et Virg.

In fractus stabula alta leo cum capre peragrans.

Pl. Rhop. XI. v. 241.

ωσ ο μω αυτε περον και μεβατω χαλκρον επνον.

Et Virg.

Olli dura quies et ferens arget eho.

Pl. Rhop. v. v. 449.

ανταρ ο σιδωδον τοιξ' αργυροτοξος Απολλων
αντω τ' ανεια ικελον και τεχεβι παιον
αμφι δ' αε' σιδωδω προςσ και διοι αχαιοι
δρον ~~εκε~~ αμφι σετσεβι βοαια
επιδαυ ει κωκασ δειβια τε πσιγουτα

pectora cubulis alypsas
rotundas et palmas leves.

Iethinū nūm jae
cum piisibus, qui
tibi velut sanguinem
lambent secum, neq;
te mater impositum
lectis deflevit, sed
scamander ferret u
vorkicous in latum
meis cinum

Sicut leo gauricus
est, qui magnum
corpus invidens
inveniens vel
asvum cornutum
vel capram alic-
vehem pavens.

Sic ille quidem
illius laqueis dormi-
vit oreum cornu-
num.

sed hic simulacrum
fecit argenteo
asul deorum Apollo
ipicq; Aned simile
et atmis tale, cir-
cum autem hor
simulacrum trojan
et nobiles seiebant
inter se circa

Et viz.

Dardanius ornat telis. chw.

I. Rhop. 22. 364.

Τον καὶ Τενδαίοντα πρὸς ἕνα δῖος Ἀχιλλεύς
Τενδαίοντι κῆρα δ' ἔγω γὰρ δεχομαι ὅπποτε κεν δὲ
Ζεὺς ἔδιδεν Τενδαίον γὰρ Ἀδανατοῖσι δῖοι ἄλλοι

Hanc et exanimem
allocutus ait divos
Achilles: Mors
fatem ego tuum
tunc accipiam,
quando eum Juppiter
voluit percipere et
immortales ceteri dii

Et viz.

ad quem subidens mista chw.

I. Rhop. XVII. v. 852.

ὃ Τῆν γὰρ αὐτὸς δεῖξον βίην ἀλλὰ σοὶ γὰρ
ἄγχι πρὸς ἔκκεν καὶ μοῖρα κῆρατις
κῆρα δαμῶν Ἀχιλλεύς ἀνιπτόνος ἀλλήλοιο

non vane neg tu
ipse dicens vives, sed
tibi iam prope est
mors, et fatum vix
centum manibus nec
cetero, Achilles insula
pati statura.

Et viz.

Ille autem exepirans; non nūc quicquam, et in alto.

I. Rhop. X. v. 954.

ἦ καὶ τὸ μὲν μιν ἐπέλε γενναίης πρῶτα
ἀνδραμνος ἀνδραίας δ' ἔδε κοχέα μῆδον εἰλεδὸς
φάρακον αἰξας ἀπὸ δ' ἀμφὶ κῆρατις τῶνδε
φδρῆσμονος δὲ ἀστὸς γὰρ καὶ κωδῆσιν ἐμῆσθ

Dixit et ille
quidem ipsum
erat barbaram
manu robusta
tangens precantem
hic vero avicem
mediam percussit
enae impetens,
et ambos incedit
nervos, loquens
vero huius apud
pulveribus mittens
est.

Ex quibus vizidius translit.

tem capat orantis nequivoquam. Et multa parentis.

I. Rhop. XIII. v. 120.

φράζοντες δογὸ βακός βακεί πρὸς δῖον ἄνθρωπον
ἀπὸς ἔσ' ἀπὸ δ' ἐγείρε κούρος κούρον ἀνγὰ δ' ἀνγ

Munientes hastam
hasta sustinens cuncto
oppoito, dypous clag,
per mabet clypeum, †

† galleam gallea, vivum autem vir

Et viz.

haud aliter trojana aies, latineq, ehw.

Tradita ex Homero in XI. et XII. Iliadis libro.

Ili. lib. 4. v.

διος δ' εταροιστο δουρυ

Et viz lib. XI.

Nam una Jovis in nemina possunt.

Ili. lib. 23. v. 13.

δοιστο δ' αματας δοιστο δ' τροχσα ποτον
δακρυβι.

Madeuebant arend
madeuebant et arma
vitorum lachrym.

Et viz lib. XI.

Spargitur et bellus lachrymisy spargunt et arma.

Ili. lib. 19. v. 369. ubi de achille

κνυριδας μιν πρωτα περι κνυριδων εδυκε
κελας δευροισιν επι θεροισι αραριδας
δευτερον αυ δωρυκα περι σετερον εδουρι,
αμφι δ' ας' ωμοισιν βαλλαστο ξυφος δευρογυλον
χαλκρον ενταξ επισητα βαλλος μυστα τε εφραρον τε
ειδιστο τε δ' επιανοιτε θελας γυρετ' γυτε μυρυσ

Oreas quidem
primum in armis lib
pro iust pulchras, agge
seis fibulis aptatas, et
cundo mures thorace
circa pectora indiu
in armis autem he
mures possunt enee
argenteis clavis de
luctum oreum, at
deinde dlypeum
magnum et finem
ce jitt, hujus aut
pudul splendor
fiabat sicut la
no

Et viz lib. XI.

Cingitur ipse pueris certatim in pulchra Turnus.

Il. Rhaps. VI. v. 35.

Ποσειδάωνος ἑρμυνομένην δὴν ἀδραῶν
ἀζον δὲ ἔχθος Διωμαχέος ἴσος καὶ αὐτὸν
Προφύλαχος πέδον ἑκαίτων Προπαγόοις Πυθῶν
Et Virg. lib. XI.

Armipotens belli pueros ludonea virgo est.

Il. Rhaps. XII. v. 200.

ὄφεις γὰρ ἔφην ἐσθλὴν περὶ γυμνασίου μεμαῶσιν.
ἀϊετος ὄφειπετος ἐπ' ἀφίσσῃ λαόν ἐσθλῶν
φοινεσσάδων ἀφαικωνάδων φέρων οὐκ ἔσβησι πύλαρον,
ἴσων ἐδ' ἀπαγοσσάδων καὶ ἔφην ἀφίσσῃ χαρμῶν
ἕκαστος γὰρ αὐτὸν ἔφην ἀφίσσῃ πύλαρον
ἰδνωδὲς οὐκ ἔφην, ὅ δ' ἀφίσσῃ ἔφην ἔφην
ἀφίσσῃ οὐκ ἔφην, μετὰ δ' ἐπὶ κατὰ δ' ἔφην
αὐτὸς δὲ κατὰ δ' πύλαρον πύλαρον ἀφίσσῃ
Et Virg. lib. XI.

Utaque volans alte raptum cum fulva draconem est.

Il. Rhaps. XVII. v. 249.

ὡς ἔφατ' εὐχομένης οὐκ ἔφην μετὰ δ' ἔφην
πύλαρον δ' ἔφην μετὰ δ' ἔφην πύλαρον ἔφην
νεῶν μετὰ δ' ἀφίσσῃ πύλαρον δὲ μετὰ δ' ἔφην
δὲ κατὰ δ' ἔφην μετὰ δ' ἔφην ἀφίσσῃ
Et Virg. lib. XI.

Audit et vobis Phoebus succedere partem.

Il. Rhaps. IV. v. 123.

ἕρμυνην μετὰ δ' πύλαρον πύλαρον δὲ βιδυροῖς
αὐτὰς ἐσθλὴν κυκλωτέρας μετὰ δ' ἔφην ἔφην

Veneranda murescit
urbis aetas nobiliss-
sima deorum prom-
ge iam hactenac dicitur
medis atq; ipsam
proum da cadere
secas ante portas.

Avis enim ipsis
super venit, non sine
volentibus, aquila
ante volans, adici-
etiam populum reli-
rens, serpentem
orientatum gerens
unguis immanem,
vivum adhuc palpi-
tantem, et nondum
oblitos est pugna
percussit enim ipsam
tenentem ad pectus
apud collum, resolutus
retro, haec autem
se dimisit in terram
doloribus dolens, medius
autem deiecit in
mali ludum, ipse
autem elongans avo-
lavit flabibus venti.

die dixit puerans hunc
autem audit cornu-
tes Jupiter, hunc albe-
rum quidem dicit pater
altatum vero abnuit,
a navibus quidem ei
avere et bellum et
pugnam dicit, valvum
autem abnuit e pugna
reverti.
Nervum quidem manu mand

Et Virg. lib. XI.

Et duxit longe donec curvata coeant elu.

Il. Rhops. XI. v. 534.

Σιμασι δ' ελον

νεσθεν αιτας πεπιδυαυτο και ανωγες αι περι διφρον
δε δε αφ' ιππων οπλων γαδαριφες εβδιδον

Et Virg. lib. XII.

spergit rapida ungula vias, elu.

Il. Rhops. I.

τω γαρ επι φρεσι δυκε νδα δρυλοδενος ηγογ

Et Virg. lib. XII.

Hic mentem sive genibus pulcherrima mitt.

Il. Rhops. I. v. 234. usq. ad 239.

Virg. lib. XII.

ut septum hoc (dextra septum nam forte gerbat) elu.

Il. Rhops. VI. v. 32.

ο δε χειραδιον λαβε χειρι

τυδενδης μεγα ερον ο ε δυο γ' ανδρε φεροιου
οιοι νυν βροτοι εδιν, ο δε μιν γεα παλαε και αιος.

Et Virg. lib. XII.

Saxum antiquum ingens elu.

Il. Rhops. VIII. v. 69.

και ποτε δυ χειραια πασης επιδανε ταλαντα
εν δ' επιδαν δυω κηρε τα δε δεξιος δαναοσια
τρων αν' ιπποδαμων και αχαιων χαλκοχιτωνων
ελακε δε μετβα λαβων γεπε δ' αυερμον εμεγαλαειν
αι μιν αχαιων κηρε επι χανω ποδω βροταε γ
εφραην τρων δε προς εφρων εναν δεσποιν.

adpropinquavit, arcum autem
ferum, sed postquam
in orbem curvatum ma-
gnam arcum tenuit.

Sanguine autem axis
infra fetus solutus
erat, et orbis qui circa
vellam curvus quos
ab equinis unguis
gutta aspergebant.

Ille autem saxum
sumpsit manu ty-
rides, magni ponderis
quod non duo viri fer-
rent, quales nimirum
homines sunt, hic
autem ipsum saxum
movebat, etiam solus.

Et dum iam aureas
pates extendebat lan-
ces, impunebat autem
duo pates, longam quies-
centem adfrentis muris,
Trojanorum equitatorum
et Achivorum armatorum tra-
xit autem medias auis-
uens et inclinabat

Et Virg. lib. XII.

fatalis dies achivorum, quorum quidem facta in terra nulli parca curis debant, Trojanos autem facta ad colun latum sublata fuerunt.

Jupiter ipse duas aequat examine lanes.

Ex aliis Authoribus Graecis deumpta loca, nec non Graecismi et aliarum vocum et phraicum imitatio

Ad libr. I. Aeneidos

Memorem ob iram. Polyphus habet πεινν προφρον
Alta menia bond. in quo Homerum frequenter dicitur
Τροίην Ἰφιδαν, et ἰδιον Ἰπιδαν.

sub patre valnus apud Theonitum invenitur: ὄτρο κείδων
ἐλλος

navigat equor. et Demosth. dicit πλῆσι τῶν ἀλλήλων

Alim in Pheliam pulans. Euripidis Orestes v. 1367. τῶν
ὄσ ἀγῶν ἰδῶν εἰς ἰδιον,

ignari ante malorum in quae dicitur eleganter τῶν πῆν
κῆκων, nec minus τῶν ἐπιτροπῶν κῆκων, praeteritorum
malorum.

Et haec olim meminisse juvabit. Si Euripidis habes ὅς
γὼς τῶν ὄσων ἀνὰ πῆν πῶν.

volventibus annis. Homerium illud frequens πῆσι πῆσι
ἐν ὄσων, et Orati de Othenomenis πῆσι πῆσι ἐν ὄσων.

quando haec te cura remodet est Homerium illud. Ἰδῶν
ἐλλος πῆσι et ἀνὰ πῆσι

pana super ethera volens. Homerus habet καὶ πῆσι κῆσι
ἐλλος ἰκεῖ

pater Aneas. Nonen pater quod non semper addi etatem grandis
rem referitur sed saepe etiam nonen honoris est, imitatum est ex
Homerio illo ζεῖν πῆσι! Odys. lib. VIII. v. 408.

Ad lib. II. dicitur

Supertag, donas. Sophocles in Acaed inimitabile illud habet
ἐλλος ἀνὰ πῆσι

rumjit vocer. Graecismus, nam dicitur ἐλλος πῆσι. Si apud

Secant maia Si Pindarus dicit Iovis semper dardabov.
frigidum ignem apud Homerum invenies Syon πος
salis vltimū Vulkani apud Aeschylum in Prometheus ποντων δε Κορυθων
αυσιδρον φαδρα
lib. VI.

Saxator lachrymans idem quod Homeri ως φθο σακροχρον
Semina flammæ Si Homerus habet επεμπατα πορος.
Sermone verebant respicit Hellenicum επεμπατα πορος et επεμπατα πορος
Personæ equora cubas Si apud Euripidem in Sygania in Tauride
κορυθων φθων

Perkinant iura idem quod Graecor. επεμπατα πορος
procul o procul este profani Callimachus in laudem Apollinis εκας
εκας οση αδιδος.

Umbrae ciliantes Si Homerus in Odyssea νεκροι απαδεις.
longeva sibilis etiam amethales οσ οδων ποδισπονταδου παρδων vocat
moerantqz Eurypileus In Odyssea Homeri invenitur etiam επεμπατα πορος
τυν ευσοφιδου

Mercen malis Ita Euripidis κερταροβε πων et ioris κερτων
linea late domos nec minus Eurypides habet ευδιδε δομης.
Terre omnipotens Homerus et Orpheus etiam terram dicunt φδων παρμυ=
πων.

Oragrum tantum idem quod illud Euripidis εκασοσπος.
ferrea vox Allusio in Homeri illud de Mentore κερταρο φωνον
longeva sacandes Si Eurypides dicit ποδισπονταδου παρδων
invenit Ambises respicit Hellenicum επεμπατα πορος, et pontum pro respicit
his vis, his est respicit Hellenicum ποδισπονταδου παρδων
φθων οση εκωνος.

Gaudens populibus amnis respicit ille Euripides Συροχαριδης.
lib. VII.

Lachrymabile bellum Homerus Il. lib. XVIII. habet ποδισπονταδου παρδων
nec minus σακροχρον, et αγρα πο ποδισπονταδου παρδων.

turbantqz oculis lib. VIII.
gravis martis opus idem quod Homeri πρην οση αγρα.

cum velus, id est non primum nam a tergo erat.
Lycides in Herule dicit τοῦτα τοῦτο
sem belli in Homerus Rhaps. VIII. τοῦτο μοι οὐρανος.

lib. XI.

gias animas Homerus Il. Rhaps. I. ἰφιδρυγὸς φωνᾶς
libid miser respicit Hellenismum ἰφιδρυγὸς οὐκ ἀστῆρας.
is malelebus. Et Homerium illud δαίμοσι πρῶτον
a eloquio Aristoteles in Equilibus, habet εὐλαβήσονται ἐπι.
Rhaps. se in usat. h. l. multa loco usque respicit Helle-
nismum ποδῶν.

lib. XII.

qui in cornu. Lycides in Penthos, Comedia cuius meminit
Robens habet τῶντοι δὲ ἰφιδρυγὸς κ' εἰς κῆρα ἀφ' ἡμεῶν.
eius sonus. Dem quod Homeri χαλκίος ὄντος
ta que peroides audit Sophocles in aiad habet ὄσις κῆρα δὲ
εἰπὼν ἀφ' ἡμεῶν
ungz omnes offendit hebenas. Si elian eleganter Plato in
pwtazwza εἰπὼν καὶ εἰδὼν εἰ χεῖρας τοῦ ἄλλου
is meke. Dem quod Homeri δαίμοσι οὐρανοῦ
am auipae. Dem est quod Sophoclis ἰφιδρυγὸς οὐκ ἀστῆρας
de karitas edat karitatem dolor. in Il. Rhaps. VI. ἰφιδρυγὸς κῆρα δὲ
Aristophanes in Vespiibus μετ' ἔτι βέλτερον εἰπέ, μετὰ γὰρ ἄλλοις
de honore uone Il. Rhaps. XXV. οὐρανοῦ δὲ τῶν κῆρα εἰπέ, εἰπέ, εἰπέ
ad Fulgum quibus diabus οὐρανοῦ εἰπέ
frammis. Dem est quod Homeri in Odys. Rhaps. VII. δαίμοσι οὐρανοῦ
εἰπέ.

